

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- * Neuvoston asetus (EY) N:o 1292/96, annettu 27 päivänä kesäkuuta 1996, elintarvikeapupolitiikasta ja elintarvikeavun hallinnosta sekä elintarviketurvaan liittyvistä erityisistä tukitoimista 1
- Komission asetus (EY) N:o 1293/96, annettu 4 päivänä heinäkuuta 1996, Egyptin arabitasavallasta tuotavaan riisiin sovellettavasta tuontitullista vähennettävän määrän vahvistamisesta 12
- * Komission asetus (EY) N:o 1294/96, annettu 4 päivänä heinäkuuta 1996, neuvoston asetuksen (ETY) N:o 822/87 soveltamisesta viinialan sato-, tuotanto- ja varastoilmoituksiin 14
- Komission asetus (EY) N:o 1295/96, annettu 4 päivänä heinäkuuta 1996, tiettyjen sokerialan tuotteiden edustavien hintojen ja tuonnissa sovellettavien lisätullien muuttamisesta 28
- Komission asetus (EY) N:o 1296/96, annettu 4 päivänä heinäkuuta 1996, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 30
- Komission asetus (EY) N:o 1297/96, annettu 4 päivänä heinäkuuta 1996, viljojen sekä vehnän ja rukiin hienojen jauhojen, rouheiden ja karkeiden jauhojen vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta 32
- Komission asetus (EY) N:o 1298/96, annettu 4 päivänä heinäkuuta 1996, viljojen tukeen sovellettavan korjauskertoimen vahvistamisesta 34

Oikaisuja

- * Oikaistaan komission asetus (EY) N:o 1032/96, annettu 7 päivänä kesäkuuta 1996, tiettyjen peltokasvien viimeisen kylvöpäivän siirtämisestä tietyillä alueilla markkinointivuoden 1996/97 osalta (EYVL N:o L 137, 8.6.1996) 36

I

*(Säädökset, jotka on julkaistava)***NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1292/96,****annettu 27 päivänä kesäkuuta 1996,****elintarvikeapupolitiikasta ja elintarvikeavun hallinnosta sekä elintarviketurvaan liittyvistä erityisistä tukitoimista**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 130 w artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,noudattaa perustamissopimuksen 189 c artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsoo, että

elintarvikeapu pysyy edelleen tärkeänä osana yhteisön kehitysyhteistyöpolitiikkaa,

elintarvikeavun olisi kuuluttava kehitysmaissa elintarviketurvan parantamiseen pyrkivään politiikkaan erityisesti ottamalla käyttöön elintarvikestrategioita, joiden tarkoituksena on lieventää köyhyyttä ja pyrkiä viime kädessä elintarvikeavun tarpeen poistamiseen,

yhteisö ja sen jäsenvaltiot sovittavat kehitysyhteistyöpolitiikkansa läheisesti yhteen elintarvikeapuohjelmiensa ja erityisesti elintarviketurvan parantamiseen pyrkivien toimien osalta; yhteisö ja sen jäsenvaltiot ovat osapuolina kyseisen alan tietyissä kansainvälisissä sopimuksissa, erityisesti elintarvikeapua koskevassa yleissopimuksessa,

alueellinen, kansallinen ja perhetason kauaskantoinen elintarviketurva, joka takaa kaikille aktiivisen ja terveen elämän edellyttämän ravinnon jatkuvan saatavuuden, on köyhyyden torjunnan olennainen osa, jota on tarpeen korostaa tätä kaikissa kehitysmaihin suunnatuissa toimintaohjelmissa,

elintarvikeavulla ei saa olla haitallisia vaikutuksia edunsaajamaiden tavanomaisiin tuotanto- ja tuontirakenteisiin,

elintarvikeapu ja elintarviketurvaan liittyvät tukitoimet, jotka ovat olennainen osa yhteisön kehitysyhteistyöpolitiikkaa, olisi otettava tavoitteina huomioon kaikissa mahdollisesti kehitysmaihin vaikuttavissa politiikoissa, erityisesti talousuudistusten ja rakennemuutoksen kannalta,

miesten ja naisten perheen elintarviketurvaa koskevien erilaisten vastuualueiden vuoksi elintarviketurvan varmistamiseen pyrkivien ohjelmien laadinnassa olisi järjestelmällisesti otettava huomioon miesten ja naisten erilaiset tehtävät,

naisten ja yhteisöjen osallistumista elintarviketurvan varmistamista koskeviin pyrkimyksiin olisi lisättävä kansallisella, alueellisella tai paikallisella tasolla sekä perhetasolla,

elintarvikeavun olisi oltava tehokas väline riittävän ja asianmukaisen ravinnonsaannin turvaamiseksi ja väestön elintarvikkeiden käyttövalmiuksien ja saatavuuden edellytysten parantamiseksi yhdessä kulutustottumusten sekä paikallisten kaupankäynti- ja tuotantojärjestelmien kanssa erityisesti elintarvikekriisejä vastaan ja kehityspolitiikkaan kokonaisuudessaan liitettynä osana,

välineenä elintarvikeapu on yhteisön pääasiallinen osatekijä kehitysmaiden kriisitilanteiden torjunta- ja hallintapolitiikassa, ja tämän vuoksi sen toteuttamisessa olisi otettava huomioon sen mahdolliset yhteiskunnalliset ja poliittiset vaikutukset,

elintarvikeaputoimet voivat edistää toimivia ratkaisuja ainoastaan, jos ne yhdennetään paikallisten tuotanto- ja kaupankäyntiprosessien käynnistämisen mahdollistaviin kehitystoimiin,

on tarpeen parantaa elintarvikeavun analyysi-, diagnoosi-, ohjelmointi- ja seurantavalmiuksia paremman tehokkuuden varmistamiseksi ja paikallisiin tuotanto-, jakelu-, kuljetus- ja markkinointivalmiuksiin kohdistuvien kielteisten vaikutusten välttämiseksi,

⁽¹⁾ EYVL N:o C 253, 29.9.1995, s. 10⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto annettu 15 päivänä joulukuuta 1995 (EYVL N:o C 17, 22.1.1996), neuvoston yhteinen kanta vahvistettu 29 päivänä tammikuuta 1996 (EYVL N:o C 87, 25.3.1996, s. 34) ja Euroopan parlamentin päätös tehty 24 päivänä toukokuuta 1996 (EYVL N:o C 166, 10.6.1996).

elintarvikeavusta olisi tehtävä mainittuja maita koskevan yhteisön kehityspolitiikan todellinen väline, jonka avulla yhteisöllä olisi etenkin mahdollisuus osallistua täysimääräisesti luonteeltaan monivuotisiin yhteistyöhankkeisiin,

tätä tarkoitusta varten yhteisön olisi voitava turvata tuen säännöllinen toimittaminen ja voitava aiheellisissa tapauksissa sitoutua kyseisten maiden osalta tuotteiden vähimmäismäärien toimittamiseen kehityspolitiikkoihin liittyvien monivuotisten erityisohjelmien yhteydessä sekä kansainvälisiin järjestöihin nähden,

yhteisön tukea kehitysmaiden elintarviketurvaa koskeville pyrkimyksille voidaan lisätä parantamalla elintarvikeavun joustavuutta siten, että tietyin edellytyksin elintarvikeaputoimet voidaan korvata taloudellisella tuella elintarviketurvan ja erityisesti maatalous- ja elintarviketoimien hyväksi ympäristövaatimukset ja pienviljelijöiden ja kalastajien edut huomioon ottaen,

yhteisö voi avustaa kehitysmaiden apua tarvitsevaa maaseutu- ja kaupunkiväestöä osallistamalla elintarviketurvaa koskevien tukitoimien rahoitukseen elintarvikkeiden, siementen, maatalouskoneiden ja työkalujen ja välttämättömien panosten sekä asiaan kuuluvien tuotantovälineiden ostojen avulla ja varastointiohjelmien, pikahälytysjärjestelmien sekä hankintojen, työnjohdon ja teknisen ja rahallisen avun kautta,

lisäksi olisi tuettava elintarviketurvan alueellisia malleja mukaan lukien paikalliset ostotoimet saman alueen maiden luonnollista täydentävyyttä hyödyntäen; elintarviketurvapolitiikkoihin olisi liitettävä alueellinen ulottuvuus alueellisen elintarvikekaupan ja yhdentymisen edistämiseksi,

paikallisen tason elintarvikeostot auttavat vähentämään tehottomuutta, kustannuksia ja ympäristökuormitusta, joita voisi syntyä huomattavien elintarvikemäärien kuljetuksista maailmassa,

elintarviketuotannon geeniaiainesta ja biologista monimuotoisuutta olisi suojattava,

yhteisön elintarvikeapolitiikka olisi mukautettava useissa edunsaajamaissa käynnissä oleviin geopoliittisiin muutoksiin ja taloudellisiin uudistuksiin,

olisi laadittava luettelo maista ja järjestöistä, joille voidaan osoittaa elintarvikeaputoimia,

lisäksi olisi samassa tarkoituksessa säädettävä mahdollisuudesta asettaa elintarvikeapu kansainvälisten, alueellisten ja valtioista riippumattomien järjestöjen käyttöön; näiden olisi täytettävä tietyt elintarvikeaputoimien moitteettoman kohdentumisen takaavat edellytykset,

tietyjen suunnittelujen säännösten soveltamisen helpottamiseksi ja edunsaajamaan politiikkaan mukautumisen varmistamiseksi elintarviketurvan alalla olisi säädettävä jäsenvaltioiden ja komission läheisestä yhteistyöstä elintarviketurvaa ja elintarvikeapua käsittelevässä komiteassa,

olisi syytä määritellä näiden toimien täytäntöönpanemiseksi toteuttavat toimenpiteet mukauttamalla täytäntöönpanoon liittyvät yksityiskohtaiset säännöt kunkin edunsaaja-alueen erityispiirteisiin yhteisiä poliittisia suuntaviivoja ja yhteistä strategiaa noudattaen, ja

elintarvikeavun tehokkaamman hallinnan varmistamiseksi siten, että se vastaa paremmin edunsaajamaiden etuja ja tarpeita, ja päätöksenteko- ja täytäntöönpanomenettelyjen parantamiseksi olisi korvattava elintarvikeapolitiikasta ja elintarvikeavun hallinnosta 22 päivänä joulukuuta 1986 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 3972/86⁽¹⁾, elintarvikkeita koskevien vaihtoehtoisten toimien toteuttamisesta elintarvikeaputoimitusten asemesta 19 päivänä kesäkuuta 1984 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1755/84⁽²⁾, varastointiohjelmien ja pikahälytysjärjestelmien täytäntöönpanosta 4 päivänä elokuuta 1988 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2507/88⁽³⁾, kansainvälisten toimielinten ja muiden kuin julkishallinnon järjestöjen suorittamien elintarviketuotteiden tai siementen ostojen yhteisrahoitus-toimien täytäntöönpanosta 4 päivänä elokuuta 1988 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2508/88⁽⁴⁾ ja elintarvikeapolitiikasta ja elintarvikeavun hallinnosta annetun asetuksen (ETY) N:o 3972/86 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä toukokuuta 1987 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1420/87⁽⁵⁾,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

Elintarvikeavun ja elintarviketurvaan liittyvien tukitoimien tavoitteet ja yleiset suuntaviivat

1 artikla

1. Yhteisö toteuttaa elintarvikeaputoimia sekä elintarviketurvaan liittyviä tukitoimia kehitysmaiden hyväksi kehitysmaita koskevan yhteistyöpolitiikkansa mukaisesti asian-

⁽¹⁾ EYVL N:o L 370, 30.12.1986, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1930/90 (EYVL N:o L 174, 7.7.1990, s. 6).

⁽²⁾ EYVL N:o L 165, 23.6.1984, s. 7

⁽³⁾ EYVL N:o L 220, 11.8.1988, s. 1

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 220, 11.8.1988, s. 4

⁽⁵⁾ EYVL N:o L 136, 26.5.1987, s. 1

mukaisen vastauksen löytämiseksi vakavan elintarviketuran tai elintarviketriisien varalta.

Luonteeltaan humanitaarisia elintarvikeaputoimia toteutetaan humanitaarista apua koskevan sääntelyn mukaisesti, eivätkä ne kuulu tämän asetuksen soveltamisalaan. Vakavassa kriisitilanteessa on käytettävä kaikkia yhteisön tukipolitiikan välineitä kyseisen väestön hyväksi läheistä yhteensovittamista noudattaen.

2. Tämän asetuksen mukaisia toimia ohjataan, kun on ensin tutkittu tämän välineen soveltuvuus ja tehokkuus muihin yhteisön apuun sisältyviin käytettävissä oleviin elintarviketurvaan ja elintarvikeapuun mahdollisesti vaikuttaviin toimintakeinoihin nähden ja niiden kanssa yhteensovitettuina.

Komissio huolehtii siitä, että tässä asetuksessa säädettyjä toimia käsitellään läheisesti muiden avun antajien toimien kanssa yhteensovitettuina.

3. Edellä 1 artiklassa tarkoitettujen elintarvikeaputoimien sekä elintarviketurvaan liittyvien tukitoimien tavoitteena on erityisesti:

- edistää köyhyyden lieventämiseen kehitysmaissa ja -alueilla keskittyvää elintarviketurvaa perhetasolla ja paikallisella, kansallisella ja alueellisella tasolla
- kohottaa edunsaajaväestön ravitsemustasoa ja helpottaa väestön tasapainoisen ravinnon saantia
- ottaa huomioon tarve varmistaa väestön puhtaan juomaveden saanti
- edistää elintarvikkeiden käyttövalmiutta ja saatavuutta väestön osalta
- edistää edunsaajamaiden tasapainoista taloudellista ja sosiaalista kehitystä maaseutu- ja kaupunkiympäristössä kiinnittäen erityistä huomiota sekä miesten että naisten tehtäviin perhetaloudessa ja yhteiskunnan rakenteissa; yhteisön avun lopullisena tavoitteena on edunsaajien muuttaminen oman kehityksensä toimijoiksi
- tukea edunsaajamaiden pyrkimyksiä elintarviketuotantonsa parantamiseksi alueellisella, kansallisella ja paikallisella tasolla sekä perhetasolla
- vähentää niiden riippuvuutta elintarvikeavusta
- edistää edunsaajamaiden elintarvikkeita koskevaa omavaraisuutta joko tuotantoa kasvattamalla tai parantamalla ja lisäämällä ostokykyä
- tukea köyhyyden torjumiseen tähtäviä aloitteita kehitykseen suuntautuen.

4. Yhteisön elintarvikeapu on yhdistettävä mahdollisimman täydellisesti kehityspolitiikkoihin erityisesti

maatalouden ja maatalouselintarvikkeiden aloilla sekä kyseisten maiden elintarvikestrategioihin. Yhteisön elintarvikeapu tukee edunsaajamaiden kehittämää politiikkaa köyhyyden, ravinnon saannin, perhesuunnittelun, ympäristönsuojelun ja nykyaikaistumisen osalta siten, että painopiste on erityisesti ohjelmien jatkuvuudessa, erityisesti maan elyessä hätätilanteesta. Riippumatta siitä, myydäänkö apua vai jaetaan sitä ilmaiseksi, se ei saa olla luonteeltaan paikallisia markkinoita häiritsevää.

I OSASTO

Elintarvikeaputoimet

2 artikla

1. Elintarvikeapuna toimitettavien tuotteiden sekä kaikkien muiden toimien on mahdollisimman hyvin vastattava edunsaajaväestön ravintotottumuksia, eikä niillä saa olla haitallisia vaikutuksia apua vastaanottaviin maihin.

Tuotteita valittaessa olisi tutkittava keinoja enimmäistää ravinnon määrää, jotta voitaisiin saavuttaa mahdollisimman moni ihminen, ottaen huomioon tuotteiden laatu riittävien ravintoarvojen takaamiseksi.

Yhteisön elintarvikeapuna toimitettavien tuotteiden valinnassa sekä niiden hankintaa ja jakelua koskevissa menettelyissä otetaan erityisesti huomioon elintarvikkeiden saannin yhteiskunnalliset erityispiirteet edunsaajamaissa, erityisesti haavoittuvimmat ryhmät ja naisten asema kotitalouksissa.

2. Elintarvikeavun myöntäminen perustuu ensisijaisesti avun perusteena olevien todellisten tarpeiden puolueettomaan arviointiin, silloin kun tällainen toimintatapa näyttää ainoalta keinolta parantaa sellaisten ryhmien elintarviketurvaa, joilla ei ole keinoja eikä mahdollisuuksia itse poistaa elintarvikepulaansa. Tätä varten on kiinnitettävä huomiota seuraaviin arviointiperusteisiin jättämättä kuitenkaan huomiotta muita asiaan kuuluvia perusteita:

- elintarvikepula
- ravintotilanne mitattuna väestöllisen tilanteen ja ravintotilanteen kehityksen mittaimilla
- tulo asukasta kohti ja erityisen köyhät väestöryhmät
- kyseisten väestöjen hyvinvoinnin yhteiskunnalliset mittaimet

- edunsaajamaan maksutasetilanne
- ehdotetun toimen taloudellinen ja yhteiskunnallinen vaikutus ja rahoituskustannukset
- pitkäaikaisen elintarvikeapolitiikan olemassaolo edunsaajamaassa.

3. Elintarvikeavun myöntämisen on tarvittaessa oltava riippuvainen lyhytaikaisten, monivuotisten kehityshankkeiden, alakohtaisten toimien tai kehitysohjelmien toteuttamisesta siten, että etusija annetaan kestävä ja pitkäaikaista elintarvikkeiden tuotantoa ja elintarviketurvaa edunsaajamaissa elintarvikeapolitiikan ja -strategian mukaisesti edistävillä hankkeilla, toimilla tai ohjelmilla. Tarvittaessa avulla voidaan suoraan edistää tällaisten hankkeiden, toimien tai ohjelmien toteuttamista. Tämä avun täydentävä luonne on varmistettava vastikerahastojen käytöllä yhteisön ja edunsaajamaan tai tarvittaessa apua saavan valtioista riippumattoman järjestön tai elimen yhteisen sopimuksen mukaisesti, jos yhteisön toimittama apu on tarkoitettu myytäväksi. Jos elintarvikeapu toimitetaan useiden vuosien ajalle jakautuvan kehitysohjelman tueksi, se voidaan toimittaa monivuotisena kyseiseen ohjelmaan liittyvänä tukena. Avun tavoitteena voi erityisesti olla peruselintarvikkeiden myöntämisen lisäksi siementen, lannoitteiden, työkalujen, muiden välttämättömien panosten ja perustuotteiden toimittaminen, varmuusvarastojen muodostaminen, tekninen ja taloudellinen apu sekä valistus- ja koulutustoimet.

4. Elintarvikeapua voidaan antaa, jotta tuetaan edunsaajamaiden pyrkimyksiä varmuusvarastojen perustamiseksi, ottaen erityisesti huomioon viljelijöiden varastot ja kansalliset varastot elintarviketurvaohjelman olennaisena osana ja perustetaan samalla alueellisia varastoja.

5. Vastikerahastoja on hoidettava muihin yhteisön avun välineisiin nähden johdonmukaisesti.

Rakennemuutosta läpikäyvien maiden osalta, neuvoston asianmukaisten päätöslauselmien mukaisesti, kehitysavun eri välineiden tuottamia vastikerahastoja on hoidettava yhtenäisen ja johdonmukaisen talousarviopolitiikan osana uudistusohjelman yhteydessä.

Tässä tilanteessa yhteisö voisi siirtyä vastikerahastojen kohdentamisesta niiden kokonaisuonteisempaan käyttöön heti kun edistytään valvontavälineiden tehostamisessa, talousarvion suunnittelussa ja toteuttamisessa sekä julkisen varainkäytön tilintarkastustoimen hoitamisen sisäistämässä. Mainittuja vastikerahastoja hoidetaan

yhteisön avun näitä rahastoja koskevien yleisten menettelyjen mukaan, ensisijaisesti elintarviketurvaohjelmien ja -politiikkojen tukemiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta edellä säädettyä.

II OSASTO

Elintarviketurvaan liittyvät tukitoimet

3 artikla

Yhteisö voi toteuttaa elintarvikepulasta kärsivien kehitysmaiden hyväksi elintarviketurvaan liittyviä tukitoimia, kun se on olosuhteisiin nähden perusteltua.

Nämä toimet voi toteuttaa edunsaajamaa, komissio, kansainvälinen, alueellinen tai valtioista riippumaton järjestö.

Näiden toimien tarkoituksena on tukea käytettävissä olevilla varoilla elintarvikestrategian tai muiden kyseisen väestön osalta elintarviketurvaa parantavien toimenpiteiden valmistelua ja toteuttamista ja kannustaa kyseisiä maita vähentämään riippuvuustasettaan elintarvikkeiden ja elintarvikeavun osalta, erityisesti niitä maita, joissa tulotaso on alhainen ja elintarvikepula vakava. Näiden toimien avulla on mahdollisuuksien mukaan parannettava kyseisten maiden köyhimpien väestöryhmien elinolosuhteita.

Elintarviketurvaan liittyvät tukitoimet toteutetaan taloudellisena ja teknisenä apuna tässä asetuksessa säädettyjä perusteita ja menettelyjä noudattaen. Näitä toimia suunnitellaan ja ohjataan yhdessä täydentävästi yhteisön kehitysavun muiden välineiden rahoittamien tavoitteiden ja toimien kanssa. Näiden toimien on oltava osa monivuotisia ohjelmia.

4 artikla

Elintarviketurvaan liittyviä tukitoimia voidaan toteuttaa sellaisten kehitysmaiden hyväksi suoraan tai sellaisten kansainvälisten, alueellisten tai valtioista riippumattomien järjestöjen avulla, joille voidaan suunnata yhteisön elintarvikeaputoimia tämän asetuksen mukaisesti osittain tai kokonaisuudessaan sellaisen elintarvikeavun osalta, joka niille on myönnetty tai voitaisiin myöntää ottaen erityisesti huomioon kyseisen maan tuotannon, kulutuksen ja varastojen kehitys, väestön elintarviketilanne ja muiden avunantajien myöntämä elintarvikeapu.

5 artikla

Elintarviketurvaan liittyvät tukitoimet ovat taloudellisia ja teknisiä toimia, joiden tarkoituksena on 1 artiklan tavoitteiden mukaisesti parantaa kestävää ja pitkän aikavälin elintarviketurvaa edistämällä varsinkin seuraavien rahoitusta:

- siementen, työvälineiden ja elintarviketuotannon kannalta välttämättömien panosten toimittaminen
- erityisesti naisille tarkoitettu maaseudun luottotoimien tuki
- toimet juomavesihuollon järjestämiseksi väestölle
- varastointitoimet tarkoituksenmukaisella tasolla
- maatalous- ja elintarviketuotteiden markkinointiin, kuljetukseen, jakeluun tai jalostamiseen liittyvät toimet
- yksityiselle sektorille suunnatut tukitoimet kauppavaihdon kehittämiseksi kansallisella, alueellisella ja kansainvälisellä tasolla
- sovellettuun tutkimukseen ja paikalla tapahtuvaan koulutukseen liittyvät toimet
- ympäristöystävällisen elintarviketuotannon kehittämissankkeet
- erityisesti naisille ja tuottajien ja maataloustyöntekijöiden järjestöille suunnattu liitännäis- ja valistustoiminta, tekninen apu ja paikalla tapahtuva koulutus
- tukitoimet erityisesti naisten ja tuottajajärjestöjen hyväksi
- hankkeet lannoitteiden tuottamiseksi edunsaajamaiden raaka-aineista ja perusaineista
- tukitoimet paikallisten elintarvikeapurakenteiden hyväksi, mukaan lukien paikalla tapahtuva koulutus.

III OSASTO**Pikahälytysjärjestelmät ja varastointiohjelmat***6 artikla*

Yhteisö voi tukea kansallisia järjestelmiä ja osallistua kansainvälisten pikahälytysjärjestelmien vahvistamiseen sekä, asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa, tämän asetuksen 27 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, toteuttaa sellaisia järjestelmiä kehitysmaiden elintarviketilanteen osalta. Yhteisö voi myös vastata varastointiohjelmien toteuttamisesta näissä maissa tämän asetuksen mukaisten elintarvikeaputoimien tai jäsenvaltioiden, kansainvälisten, alueellisten tai valtioista riippu-

mattomien järjestöjen toteuttamien vastaavien toimien tukemiseksi.

Olisi varmistettava näiden toimien ja yhteisön kehitysavun muiden välineiden keskinäinen yhtenäisyys, mukaan lukien elintarvikeavun myynnistä muodostuva vastikerahasto, ja että toimet ovat yhteisön noudattaman kehityspolitiikan mukaiset.

Näiden toimien tarkoituksena on vahvistaa edunsaajamaiden elintarviketurvaa. Niiden avulla on parannettava näiden maiden köyhimmän väestöosan elinolosuhteita, ja niiden on oltava näiden maiden vahvistamien kehitystavoitteiden ja erityisesti niiden elintarviketuotantopolitiikan mukaisia.

Yhteisön osallistuminen näihin toimiin on tässä asetuksessa säädettyjen perusteiden ja menettelyjen mukaista taloudellista ja/tai teknistä tukea.

Yhteisön tukemia toimia on ohjattava ottaen huomioon olemassa olevat, kansainvälisten erityisjärjestöjen hallinnoimat ohjelmat ja johdonmukaisesti näiden ohjelmien suhteen.

7 artikla

Yhteisön tukea varastointiohjelmiin ja pikahälytysjärjestelmiin voidaan pyydetessä myöntää kansainvälisten, alueellisten tai valtioista riippumattomien järjestöjen toimiin sellaisten kehitysmaiden hyväksi, jotka voivat saada yhteisön ja sen jäsenvaltioiden elintarvikeapua.

8 artikla

Yhteisön tuella voidaan edistää seuraavien toimenpiteiden rahoittamista:

- pikahälytysjärjestelmät ja sadon, varastojen ja markkinoiden kehitystä sekä perheiden ravitsemustilannetta ja väestön haavoittuvuutta koskevien tietojen keruuta koskevat järjestelmät, jotka on tarkoitettu kyseisten maiden elintarviketilannetta koskevan tiedonsaannin tehostamiseen
- toimet, joiden tarkoituksena on parantaa varastointijärjestelmiä hävikkien vähenemisen varmistamiseksi ja hätätilanteen varalta riittävien varastointimahdollisuuksien takaamiseksi. Näihin toimiin voi lisäksi sisältyä näissä maissa elintarvikkeiden käsittelyn edellyttämän infrastruktuurin rakentaminen, erityisesti säkitys-, lastinpurku-, desinfiointi-, käsittely- ja varastointiyksiköt, elintarvikeaputoimien tukemiseksi ja elintarviketurvaan liittyvien tukitoimien edistämiseksi
- edellä mainittuihin toimiin liittyvät valmistelevat tutkimukset ja koulutustoimet.

II LUKU

Elintarvikeapua, varastointitoimia, pikahälytysjärjestelmää ja elintarviketurvaan liittyviä tukitoimia koskevat yksityiskohtaiset soveltamissäännöt*9 artikla*

1. Yhteisön tukea tässä asetuksessa säädettyihin toimiin saavat maat ja järjestöt luetellaan liitteessä. Tässä yhteydessä pidetään ensisijaisina köyhimpiä väestöryhmiä ja maita, joiden tulotaso on alhaisin ja elintarvikepula vakavin.

Neuvosto voi, määrääenemmistöllä ja komission ehdotuksesta, muttaa tätä luetteloa.

2. Voittoa tavoittelemattomien valtioista riippumattomien järjestöjen on, voidakseen päästä osallisiksi suoraan tai välillisesti yhteisön rahoituksesta tässä asetuksessa säädettyjen toimien toteuttamiseksi, oltava seuraavien arviointiperusteiden mukaisia:

a) eurooppalaisten valtioista riippumattomien järjestöjen osalta: järjestö on perustettu jossakin Euroopan yhteisön jäsenvaltiossa jäsenvaltion voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti

b) järjestön pääasiallinen kotipaikka on yhteisön jäsenvaltiossa, edunsaajamaassa tai poikkeuksellisesti, kansainvälisten valtioista riippumattomien järjestöjen osalta, kolmannessa maassa; kotipaikan on oltava yhteisrahoitustoimia koskevien päätösten tosiasiallinen keskus

c) järjestön on osoitettava kykynsä toteuttaa moitteettomasti elintarvikeaputoimia erityisesti seuraavin perustein:

- riittävä hallinto- ja rahoituskyky
- suunnitellun toimen kannalta riittävä tekninen ja huoltokyky
- valtiosta riippumattoman järjestön aikaisemmin yhteisön tai jäsenvaltioiden rahoituksella toteuttamien toimien tulokset
- elintarvikeapuun ja elintarviketurvaan liittyvä kokemus
- järjestön läsnäolo edunsaajamaassa ja kyseisen maan tai kehitysmaiden tuntemus

d) järjestö on sitoutunut noudattamaan komission vahvistamia avun myöntämisedellytyksiä.

10 artikla

1. Yhteisö voi osallistua edunsaajamaiden, komission tai kansainvälisten, alueellisten tai valtioista riippumattomien järjestöjen täytäntöönpanemien elintarviketurvaan

liittyvien tukitoimien, sellaisina kuin ne määritellään I, II ja III osastossa (I ja II luku), rahoittamiseen.

2. Yhteisrahoitustoimet voidaan toteuttaa edunsaajamaiden, kansainvälisten tai alueellisten, ja valtioista riippumattomien järjestöjen pyynnöstä silloin, kun se näyttää aiheelliselta sellaisten väestöryhmien elintarviketurvan parantamiseksi, jotka eivät kykene selviytymään elintarvikepulasta omin keinoin tai omin varoin.

3. Suunniteltaessa I, II ja III osastossa määriteltyjä yhteisön toimia komissio erityisesti huolehtii siitä, että:

- hankkeet suunnitellaan siten, että niillä on pysyviä vaikutuksia ja ne ovat taloudellisesti elinkelpoisia
- tavoitteet ja niiden toteutumisen mittaimet määritellään selkeästi ja niitä valvotaan.

11 artikla

1. Tuotteiden hankinta tapahtuu yhteisön markkinoilla, edunsaajamaassa tai jossakin kehitysmaassa (joka mainitaan liitteessä), joka sijaitsee mikäli mahdollista samalla maantieteellisellä alueella.

2. Poikkeuksellisesti ja 27 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen hankinnat voidaan suorittaa muun kuin tämän artiklan 1 kohdassa säädetyn maan markkinoilta,

- kun pyydettyä tuotetta ei sen luonteen tai laadun vuoksi ole saatavissa yhteisön markkinoilta ja kehitysmaan markkinoilta
- kun vallitsee vakava elintarvikepula ja tällaisten ostojen mahdollisuus olisi omiaan tehostamaan toimintaa.

3. Sisämarkkinoilla saatavissa olevien elintarvikkeiden hankinta voidaan suorittaa kehitysmaan markkinoilta sikäli kuin taloudellinen tehokkuus varmistetaan Euroopan markkinoilta suoritettaviin hankintoihin nähden.

4. Kun ostot tapahtuvat edunsaajamaissa tai kehitysmaissa, on varmistuttava siitä, että kyseiset ostot eivät aiheuta häiriötä kyseisen maan tai saman alueen kehitysmaiden markkinoille tai aiheuta niiden väestön elintarvikehuollolle haitallisia vaikutuksia. Näiden ostojen on kuuluttava mahdollisimman täydellisesti yhteisön kyseisiin maihin soveltamaan kehityspolitiikkaan, erityisesti maan elintarviketurvan edistämisen osalta alueellisella tasolla.

12 artikla

Niiden edunsaajamaiden osalta, joissa elintarvikkeiden tuonti on osittain tai kokonaan vapautettu, yhteisön tuen hankinta on toteutettava sopusoinnussa kansallisten politiikkojen kanssa ja välttämällä markkinoille aiheutuva häiriöitä.

Tällöin yhteisön avustukset voidaan toteuttaa kyseisten maiden hyväksi kohdistuvana ja yksityisiin toimijoihin kohdistettavana valuutan saatavuutena, edellyttäen että toimi kuuluu sosiaali- ja talouspolitiikan ja köyhyyden lieventämiseen pyrkivän maatalouspolitiikan piiriin (mukaan lukien peruselintarvikkeiden tuontistrategia). Edunsaajien on todistettava, että heidän käyttöönsä annetut varat on käytetty asianmukaisesti. Etusijalla ovat pienet ja keskisuuret yksityiset toimijat toimien täydentävyyden varmistamiseksi. Toimien täytäntöönpanoa koskevien toimivaltuuksiensa rajoissa komissio voi päättää positiivista syrjintää koskevista toimenpiteistä pienten ja keskisuurten yksityisten toimijoiden hyväksi.

Näihin tukiin sovelletaan 11 artiklassa säädettyjä periaatteita.

13 artikla

1. Yhteisö voi vastata elintarvikeavun kuljetukseen liittyvistä kustannuksista.

2. Kun komissio arvioi, että yhteisön on vastattava elintarviketuen sisäiseen kuljetukseen liittyvistä kustannuksista, se ottaa huomioon seuraavat yleiset arviontiperusteet:

- vakava elintarvikepula
- elintarviketuen toimittaminen tulotasoltaan alhaisiin maihin, joissa vallitsee vakava elintarvikepula
- elintarviketuen osoittaminen 10 artiklassa tarkoitetuille kansainvälisille, alueellisille tai valtiosta riippumattomille järjestöille
- tarve varmistaa kyseisen elintarvikeaputoimen suurempi tehokkuus.

3. Jos elintarvikeapu myydään edunsaajamaassa, yhteisö voi ainoastaan poikkeustapauksissa vastata sisäiseen kuljetukseen liittyvistä kustannuksista.

4. Yhteisö voi poikkeustilanteissa myös ottaa vastattavakseen elintarviketoimien ilmaitse tapahtuvasta kuljetuksesta aiheutuvat kustannukset.

14 artikla

Yhteisö voi myös vastata jakelukustannuksista, jos se on tarpeen kyseisten elintarvikeaputoimien moitteettomalle toteuttamisella.

15 artikla

Yhteisön apu myönnetään avustuksena, jota ei makseta takaisin. Apu voi kattaa ulkoiset menot ja toimien toteuttamisen kannalta välttämättömät paikalliset menot, mukaan lukien huolto- ja toimintakulut.

Tämän asetuksen mukaiset toimet on vapautettu veroista, tulleista ja veronluonteisista maksuista.

Mahdolliset vastikerahastot on käytettävä tässä asetuksessa säädettyjen tavoitteiden mukaisesti, ja niitä on hallinnoitava yhteisymmärryksessä komission kanssa. Edunsaajamaan toimivaltainen viranomaislainen pitää kirjaa vastaanotetuista rahoista ja niiden käytöstä ja on velvollinen esittämään kirjanpitoa.

16 artikla

Yhteisön avustukset voivat kattaa myös tässä asetuksessa säädettyjen toimien tehokkuuden kannalta tarpeelliset liitännäistoimenpiteet, erityisesti työnjohdon, seurannan ja valvonnan sekä jakelun ja kentällä tapahtuvan koulutuksen osalta.

17 artikla

Tarjouspyyntöihin, tarjouskilpailuihin, julkisiin hankintoihin ja sopimuksiin osallistuminen on yhtäläisin ehdoin avoinna kaikille Euroopan unionin ja edunsaajamaiden luonnollisille henkilöille ja oikeushenkilöille. Komissio voi laajentaa osallistumisoikeutta 11 artiklan 2 kohdassa säädettyjen toimien osalta koskemaan myös sen maan luonnollisia henkilöitä ja oikeushenkilöitä, jossa hankinta suoritetaan.

Komissio vahvistaa näiden toimien avoimuuden takaavan asianmukaisen julkisuuden tämän asetuksen täytäntöönpanon yhteydessä. Komissio huolehtii, että asianmukaisen julkisuuden periaatetta sovelletaan myös tukea välittävien järjestöjen toimiin.

18 artikla

Komissio voi antaa valtuutetun tehtäväksi solmia yhteisrahoitusta koskevia sopimuksia komission puolesta.

19 artikla

1. Komissio vahvistaa tässä asetuksessa tarkoitettujen tukien täytäntöönpanoa, hankintaa ja toteuttamista koskevat edellytykset.

2. Tuki toteutetaan ainoastaan, jos edunsaaja taikka kansainvälinen, alueellinen tai valtioista riippumaton järjestö noudattaa mainittuja edellytyksiä.

20 artikla

Komissio toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet elintarvikeapuohjelmien ja -toimien sekä elintarviketurvaan liittyvien tukitoimien moitteettoman täytäntöönpanon varmistamiseksi.

Tämän vuoksi jäsenvaltiot ja komissio antavat toisilleen kaiken tarvittavan avun sekä kaikki tarpeelliset tiedot.

III LUKU

24 artikla

Elintarvikeaputoimien ja elintarviketurvaan liittyvien tukitoimien, pikahälytysjärjestelmien ja varastointiohjelmien täytäntöönpanomenettely

21 artikla

1. Neuvosto päättää määränemmistöllä komission ehdotuksesta ja Euroopan parlamenttia kuultuaan yhteisön osuuden elintarvikeapua koskevan yleissopimuksen mukaisesta vilja-avun kokonaisuudesta, joka on sekä yhteisön että sen jäsenvaltioiden kokonaisuus.

2. Komissio hoitaa yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välisen yhteensovittamisen elintarvikeapua koskevan yleissopimuksen mukaisen vilja-avun toimittamisen osalta ja valvoo, että yhteisön ja sen jäsenvaltioiden kokonaisuus saavuttaa vähintään mainitussa yleissopimuksessa määrätyt määrät.

22 artikla

Noudattaen 27 artiklassa säädettyä menettelyä ja ottaen huomioon elintarvikeapua koskevat yleiset suuntaviivat komissio

- vahvistaa luettelon tuotteista, joiden hankinta voi kuulua avun piiriin
- vahvistaa yksityiskohtaiset säännöt tuotteiden hankinnan, valvonnan ja arvioinnin osalta
- vahvistaa talousarviossa kunkin tuotteen osalta esitetyissä rajoissa hankittavien tuotteiden jakautumisen eri edunsaajien kesken määrinä ja kustannuksina
- muuttaa tarvittaessa tuen suuntaamista ohjelmien toteuttamisen aikana.

23 artikla

Päätökset,

- joilla myönnetään elintarvikeapua tai määrätään elintarviketurvaan liittyvistä tukitoimista ja joilla vahvistetaan avun toimittamista koskevat edellytykset,
- joilla kansainvälisille, alueellisille tai valtioista riippumattomille järjestöille myönnetään avustusta elintarviketurvaan liittyvien tukitoimien rahoittamiseen,
- joilla myönnetään tukea varastointiohjelmalle tai pikahälytysjärjestelmälle,

vahvistaa komissio 27 artiklassa säädettyä menettelyä ja 25 artiklassa säädettyjä rajoja noudattaen.

1. Noudattaen neuvoston 21 artiklassa tarkoitettuja ja 22 artiklan nojalla tehtyjä päätöksiä komissio päättää:

a) toimista kriisitilanteessa tai vakavassa elintarvikepuhlassa, jossa nälänhätä tai sen välitön uhka aiheuttaa vakavan vaaran sellaisen maan väestön hengelle tai terveydelle, joka ei pysty selviytymään elintarvikepuhlasta omien keinojensa ja varojensa avulla. Komissio toimii kuultuaan asianmukaisimmalla tavalla jäsenvaltioita. Jäsenvaltioille annetaan kolmen työpäivän pituinen määräaika mahdollisten vastaväitteiden esittämiseksi. Jos vastaväitteitä esitetään, 26 artiklassa tarkoitettu komitea tarkastelee asiaa seuraavassa kokouksessaan.

b) tuen toimittamista ja toteuttamista koskevista edellytyksistä ja etenkin:

- edunsaajiin sovellettavista yleisistä ehdoista
- hankintatoimenpiteiden ja tuotteiden toimittamisen sekä muiden toimien toteuttamisen käynnistämisestä sekä niitä vastaavien sopimusten teosta.

2. Edellä 1 kohdan a alakohdan tarkoitusta varten komissiolla on oikeus toteuttaa kaikki toimenpiteet elintarvikeavun toimittamisen nopeuttamiseksi.

Kussakin erityistapauksessa toimitettavan tuen määrä on rajoitettava siihen määrään, jonka kohteeksi joutunut väestö tarvitsee selviytyäkseen tilanteesta periaatteessa enintään kuuden kuukauden pituisena aikana.

Komissio huolehtii siitä, että elintarvikeavun hankinnan kaikissa vaiheissa annetaan etusija 1 kohdan a ja b alakohdassa säädettyille toimille.

25 artikla

Toimista, joiden tämän asetuksen mukainen rahoitus ylittää 2 miljoonaa ecua, päätetään 27 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

26 artikla

1. Komissiota avustaa elintarviketurvaa ja elintarvikeapua käsittelevä komitea, jäljempänä 'komitea', joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja.

2. Komitea tarkastelee kunkin elintarviketurvaan liittyviä kustannuksia koskevan sitoumusehdotuksen pitkäaikaisia vaikutuksia edunsaajamaiden kansallisella, alueellisella ja perhetasolla ottaen huomioon 1 artiklan periaatteet. Komissio suorittaa myös yhteisön apua saavien elintarviketurvapoliitikkojen erittelyn ja seurannan sekä niihin liittyvien ehdotusten tarkastelun.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

27 artikla

Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrättyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrättyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

Komissio päättää toimenpiteistä, joita sovelletaan välittömästi. Jos toimenpiteet eivät kuitenkaan ole komitean lausunnon mukaisia, komissio ilmoittaa niistä viipymättä neuvostolle. Siinä tapauksessa komissio lykkää päättämimensä toimenpiteiden soveltamista kahdella kuukaudella ilmoituksentekopäivästä.

Neuvosto voi määräenemmistöllä päättää asiasta toisin edellisessä kohdassa tarkoitetun ajan kuluessa.

28 artikla

1. Perustamissopimuksessa tarkoitetun täydentävyyperiaatteen varmistamiseksi sekä yhteisön ja kansallisten elintarvikeapua koskevien säännösten tehokkuuden ja johdonmukaisuuden sekä elintarviketurvaan liittyvien toimien parantamiseksi komissio pyrkii takaamaan, sikäli kuin mahdollista, läheisen omien toimiensa ja jäsenvaltioiden toimien sekä Euroopan unionin muiden politiikkojen välisen yhteensovittamisen sekä päätöksenteon että käytännön tasolla; komissio voi tehdä tarpeellisia aloitteita tämän tavoitteen edistämiseksi.

Tämän vuoksi jäsenvaltiot ilmoittavat komissiolle kansallisista elintarvikeapua koskevista toimistaan sekä elintarviketurvan varmistamiseen tähtäivistä ohjelmistaan. Edellä 27 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen komissio määrää, miten kansallisia toimia koskevat ilmoitukset tehdään.

2. Komissio huolehtii siitä, että yhteisön toteuttamat toimet ovat sopusoinnussa kansainvälisten järjestöjen ja elinten toimien kanssa, erityisesti niiden, jotka kuuluvat Yhdistyneiden kansakuntien järjestelmään.

3. Elintarviketurvan osalta komissio pyrkii kehittämään yhteistoimintaa ja yhteistyötä yhteisön ja apua antavien kolmansien maiden kesken.

4. Yhteisön ja jäsenvaltioiden ja näiden sekä kansainvälisten järjestöjen ja muiden apua antavien maiden välisestä

yhteensovittamisesta ja yhteistyöstä vaihdetaan komiteassa säännöllisesti tietoja.

29 artikla

Komitea voi tarkastella mitä tahansa muita elintarvikeapua ja muita tässä asetuksessa tarkoitettuja toimia koskevia, puheenjohtajan omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä esille ottamia asioita.

Kuukauden kuluessa päätöksestään komissio ilmoittaa komitealle hyväksymänsä elintarvikeapua tai elintarviketurvaa koskevat toimet ja hankkeet ilmoittaen niiden summan, luonteen, edunsaajamaan ja täytäntöönpanosta vastaavan yhteistyökumppanin.

Komissio ilmoittaa komitealle yhteisön elintarvikeapuna hankittuja tuotteita koskevat yleiset suuntaviivat.

30 artikla

Komissio arvioi säännöllisesti merkittäviä elintarvikeaputoimia todetaakseen, onko näitä toimia koskevissa ohjeissa määritellyt tavoitteet saavutettu ja antaakseen ohjeita tulevien toimien tehokkuuden parantamiseksi. Komissio ilmoittaa määräajoin komitealle arviontiohjelmista.

Niin pian kuin mahdollista jäsenvaltiot ja komissio ilmoittavat toisilleen arviontityön tulokset ja avun tehokkuutta parantavat analyysit tai tutkimukset. Työ arvioidaan komiteassa. Jäsenvaltiot ja komissio pyrkivät toteuttamaan yhteisiä arviontitoimia.

Komissio määrittää yksiköille arviontien tulosten ilmoittamisenmenettelyt sekä sisäisen ja ulkoisen tiedottamisen menettelyt asianomaisille yksiköille ja järjestöille.

31 artikla

Varainhoitovuoden päätyttyä komissio lähettää Euroopan parlamentille ja neuvostolle vuosikertomuksen tämän asetuksen täytäntöönpanosta. Tässä kertomuksessa esitetään talousarvion täytäntöönpanon tulokset maksusitoumusten ja maksujen osalta sekä vuoden aikana rahoitetut hankkeet ja ohjelmat. Sikäli kuin mahdollista kertomus sisältää tiedot saman varainhoitovuoden aikana sidotuista kansallisista varoista. Sikäli kuin mahdollista kertomus sisältää tärkeimmät tilastotiedot (vastaanottajamaittain, kansallisuuksittain jne. ryhmittettynä) hankkeiden ja ohjelmien toteuttamiseksi toteutetuista tarjouskilpailuista.

Kertomukseen on sisällytettävä myös 2, 5 ja 8 artiklan mukainen kunkin toimenpidelajin kustannusten jakautumista koskeva selvitys.

Kertomuksen on lisäksi sisällettävä tiedot elintarvikeavulla aikaansaattajien vastikerahastojen avulla toteutetuista hankkeista.

32 artikla

Kumotaan asetukset (ETY) N:o 3972/86, (ETY) N:o 1755/84, (ETY) N:o 2507/88, (ETY) N:o 2508/88 ja (ETY) N:o 1420/87.

Siirtymäkauden ajan ja kunnes komissio hyväksyy uuden hankintaa koskevan asetuksen sovelletaan yhteisön elin-

tarvikeapuna toimitettavien tuotteiden hankkimista yhteisöstä koskevista yleisistä yksityiskohtaisista säännöistä 8 päivänä heinäkuuta 1987 annettua komission asetusta (ETY) N:o 2200/87⁽¹⁾.

Kolmen vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta komissio esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle kokonaisarvion yhteisön tämän asetuksen nojalla rahoittamista toimista sekä tämän asetuksen tulevaisuutta koskevat ehdotukset ja tarvittaessa sen muuttamista koskevat ehdotukset.

33 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Luxemburgissa 27 päivänä kesäkuuta 1996.

Neuvoston puolesta

A. MACCANICO

Puheenjohtaja

⁽¹⁾ EYVL N:o L 204, 25.7.1987, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (ETY) N:o 790/91 (EYVL N:o L 81, 28.3.1991, s. 108).

LIITE

1. MAAT

LDC-maat (Vähiten kehittyneet maat)	Muut LIC-maat (Muut alhaisen tulotason maat BKT/henkilö < 675 USD vuonna 1992)	LMICI-maat (Alemman keskitulotason maat BKT/henkilö 676—2 695 USD vuonna 1992)
Afganistan	Egypti	Albania
Bangladesh	Eritrea	Algeria
Benin	Ghana	Angola
Bhutan	Guyana	Anguilla
Botswana	Honduras	Armenia
Burkina Faso	Indonesia	Azerbaidžan
Burundi	Intia	Belize
Djibouti	Kenia	Bolivia
Etiopia	Kiina	Chile
Gambia	Nicaragua	Costa Rica
Guinea	Nigeria	Dominica
Guinea-Bissau	Pakistan	Dominikaaninen tasavalta
Haiti	Sri Lanka	Ecuador
Jemen	Tadžikistan	El Salvador
Kamputsea	Timor	Entisen Jugoslavian valtiot
Kap Verde	Vietnam	Etelä-Afrikka
Keski-Afrikan tasavalta	Zimbabwe	Fidži
Kiribati		Filippiinit
Komorit		Georgia
Laos		Grenada
Lesotho		Guatemala
Liberia		Irak
Länsi-Samoa		Iran
Madagaskar		Jamaika
Malawi		Jordania
Malediivit		Kamerun
Mali		Kazakstan
Mauritania		Kirgisia
Mosambik		Kolumbia
Myanmar		Kongo
Nepal		Korean kansantasavalta
Niger		Kuuba
Päiväntasaajan Guinea		Libanon
Ruanda		Macao
Salomonsaaret		Marokko
Sambia		Marshallinsaaret
São Tomé ja Príncipe		Mikronesia
Sierra Leone		Moldova
Somalia		Mongolia
Sudan		Namibia
Tansania		Niuesaari
Togo		Norsunluurannikko
Tšad		Panama
Tuvalu		Papua-Uusi-Guinea
Uganda		Paraguay
Vanuatu		
Zaire		
		Peru
		Saint Helena
		Saint Vincent ja Grenadiinit
		Senegal
		Swazimaa
		Syyria
		Thaimaa
		Tokelau
		Tonga
		Tunisia
		Turkki
		Turkmenistan
		Turks- ja Caicossaaret
		Uzbekistan
		Wallis- ja Futunasaaret
		Miehitetyt alueet (Gaza ja Länsi-ranta)

2. ELIMET

WFP	(Maailman elintarvikeohjelma)	FAO	(YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestö)
ICRC	(Punaisen ristin kansainvälinen komitea)	UNICEF	(YK:n lastenavun järjestö)
IFRC	(Punaisen ristin kansainvälinen federaatio)		
UNHCR	(YK:n pakolaisasiain päävaltuutettu)		
UNRWA	(YK:n palestiinalaispakolaisten avustus- ja työelin)		

3. VALTIOISTA RIIPPUMATTOMAT JÄRJESTÖT

Eurooppalaiset, edunsaajamaan tai poikkeuksellisesti kansainväliset kehitysyhteistyöhön erikoistuneet valtioista riippumattomat järjestöt

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1293/96,

annettu 4 päivänä heinäkuuta 1996,

Egyptin arabitasavallasta tuotavaan riisiin sovellettavasta tuontitullista vähennettävän määrän vahvistamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 21 päivänä kesäkuuta 1976 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1418/76⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 3072/95⁽²⁾, ja erityisesti sen 12 artiklan,

ottaa huomioon riisin tuonnista Egyptin arabitasavallasta 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1250/77⁽³⁾, ja erityisesti sen 1 artiklan,

sekä katsoo, että

asetuksessa (ETY) N:o 1250/77 säädetään, että asetuksen (ETY) N:o 1418/76 12 artiklan mukaisesti lasketusta tuontitullista on vähennettävä komission neljännesvuosittain vahvistama määrä; kyseisen määrän on oltava 25 prosenttia viitekauden aikana sovellettujen tuontitullien keskiarvosta,

asetuksen (ETY) N:o 2412/73 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 30 päivänä lokakuuta 1973 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2942/73⁽⁴⁾,

sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2123/95⁽⁵⁾, nojalla viitekauden on oltava määrän vahvistamiskaudelta edeltävä neljännesvuosi, ja

vuoden 1996 huhtikuun, toukokuun ja kesäkuun aikana sovellettavat tuontitullit on otettu huomioon,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1250/77 1 artiklassa tarkoitettu, Egyptin arabitasavallasta peräisin olevan ja sieltä tulevan riisin tuontiin sovellettavasta tuontitullista vähennettävä määrä vahvistetaan liitteessä.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä elokuuta 1996.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä heinäkuuta 1996.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL N:o L 166, 25.6.1976, s. 1

⁽²⁾ EYVL N:o L 329, 30.12.1995, s. 18

⁽³⁾ EYVL N:o L 146, 14.6.1977, s. 9

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 302, 31.10.1973, s. 1

⁽⁵⁾ EYVL N:o L 212, 7.9.1995, s. 8

LIITE

Egyptin arabitasavallasta tuotavaan riisiin sovellettavasta tuontitullista vähennettävän määrän vahvistamisesta 4 päivänä heinäkuuta 1996 annettuun komission asetukseen

(ecua/t)

CN-koodi	Vähennettävä määrä
1006 10 21	77,55
1006 10 23	77,55
1006 10 25	77,55
1006 10 27	77,55
1006 10 92	77,55
1006 10 94	77,55
1006 10 96	77,55
1006 10 98	77,55
1006 20 11	70,35
1006 20 13	70,35
1006 20 15	70,35
1006 20 17	85,69
1006 20 92	70,35
1006 20 94	70,35
1006 20 96	70,35
1006 20 98	85,69
1006 30 21	134,09
1006 30 23	134,09
1006 30 25	134,09
1006 30 27	152,75
1006 30 42	134,09
1006 30 44	134,09
1006 30 46	134,09
1006 30 48	152,75
1006 30 61	134,09
1006 30 63	134,09
1006 30 65	134,09
1006 30 67	152,75
1006 30 92	134,09
1006 30 94	134,09
1006 30 96	134,09
1006 30 98	152,75
1006 40 00	47,00

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1294/96,
annettu 4 päivänä heinäkuuta 1996,
neuvoston asetuksen (ETY) N:o 822/87 soveltamisesta viinialan sato-, tuotanto- ja varastoilmoituksiin

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon viinikaupan yhteisestä järjestämisestä 16 päivänä maaliskuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 822/87⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1544/95⁽²⁾, ja erityisesti sen 3 artiklan 4 kohdan ja 81 artiklan,

sekä katsoo, että

viinialan sato-, tuotanto- ja varastoilmoituksista 17 päivänä joulukuuta 1987 annettua komission asetusta (ETY) N:o 3929/87⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 330/96⁽⁴⁾, on muutettu merkittävien osin, ja sen johdosta olisi mainitusta asetuksesta selkeyden vuoksi tehtävä koonnelma,

asetuksessa (ETY) N:o 822/87 olevassa 3 artiklassa säädetään, että viiniyttämiseen tarkoitettujen viinirypäleiden tuottajat sekä rypälemehun ja viinin tuottajat ilmoittavat viimeisimmän sadon tuotemäärät; mainituissa artiklassa säädetään lisäksi, että viinin ja rypälemehun tuottajat sekä muut kauppiat kuin vähittäiskauppiat tekevät ilmoituksen viinivuoden lopussa hallussaan pitämistään varastoista,

asetuksessa (ETY) N:o 822/87 olevan 39 artiklan soveltamiseksi olisi tunnettava tuotannon määrän lisäksi tulos siltä hehtaarilta, jolta kyseinen tuotanto on saatu; nämä tiedot on tietyissä tapauksissa mahdollista kerätä ainoastaan, jos tiedetään tuottajan saamien viinirypäleiden määrä; tämän vuoksi on syytä säätää viinin tuotantoilmoituksen lisäksi viinirypäleiden satoilmoituksesta,

tietyjen eri ilmoituksissa annettujen tietojen olisi muun muassa mahdollistettava asetuksessa (ETY) N:o 822/87 olevassa 31 artiklassa säädetyn komission ennakoarvion laatiminen kunkin viinivuoden alussa,

markkinoiden hallinnan helpottamiseksi on tarpeen vahvistaa päivämäärä, johon mennessä ilmoitukset on

tehtävä; eri jäsenvaltioiden eri sadonkorjuuajankohtien vuoksi on syytä säätää tuottajien ilmoitusten tekopäivämäärien porrastamisesta; lisäksi olisi säädettävä ilmoituksetekovelvoitteesta niiden toimijoiden osalta, jotka luovuttavat viinituotteita ennen ilmoitusten tekemiselle säädettyjä määräpäiviä,

ei ole kuitenkaan tarpeen edellyttää, että tuottajat tekisivät kaksi ilmoitusta, jos kaikki tarvittavat tiedot on mahdollista antaa yhdessä viinin tuotantoilmoituksessa,

pienimmät tuottajat voidaan vapauttaa kyseisestä velvollisuudesta ottaen huomioon, että näiden kokonaistuotanto edustaa verraten vaatimatonta osaa yhteisön tuotannosta,

olisi täsmennettävä osuustoiminnallisiin viininvalmistamoihin sovellettavaa järjestelmää; myös pienet viinirypäleiden tuottajat, jotka ovat kyseisten osuustoiminnallisten viininvalmistamojen jäseniä ja toimittavat niille koko satonsa, olisi vapautettava edellä esitetystä velvoitteesta, samoin kuin tuottajat, jotka varaavat vähäisen määrän viinirypäleitä omiin tarpeisiinsa,

asetuksen soveltamisen helpottamiseksi vaikuttaa tarkoituksenmukaiselta säätää ilmoituksissa annettavien tietojen esittämisestä taulukoiden muodossa jättäen silti jäsenvaltioiden harkintavaltaan päättää, missä muodossa toimijoiden on annettava nämä tiedot; lisäksi on välttämätöntä, että vahvistetaan määräpäivät, joihin mennessä kerätyt tiedot on koottava yhteen kansallisella tasolla ja toimitettava komissiolle, samoin kuin niiden toimitustapa,

asetuksessa (ETY) N:o 822/87 olevan 31 artiklan 2 kohdassa täsmennetään, että ennakoarvioista on käytävä ilmi pöytäviinien ja neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 823/87⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 3011/95⁽⁶⁾, tarkoitettujen määritetyillä alueilla tuotettujen laatuviinien, jäljempänä 'tma-laatuviini', osuudet; tämän säännöksen noudattamiseksi on tarpeen, että kyseinen ero käy ilmi sekä toimijoiden tekemistä ilmoituksista että jäsenvaltioiden toimittamista varastoarvioista; lisäksi olisi määriteltävä luokka 'muut viinit'; yhteisössä viljeltäväksi hyväksytyjen viinilajikkeiden luokittelu on vahvistettu komission asetuksella

⁽¹⁾ EYVL N:o L 84, 27.3.1987, s. 1

⁽²⁾ EYVL N:o L 148, 30.6.1995, s. 31

⁽³⁾ EYVL N:o L 369, 29.12.1987, s. 59

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 47, 24.2.1996, s. 8

⁽⁵⁾ EYVL N:o L 84, 27.3.1987, s. 59

⁽⁶⁾ EYVL N:o L 314, 28.12.1995, s. 14

(ETY) N:o 3800/81⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2276/95⁽²⁾,

interventiovälineiden ja asetuksessa (ETY) N:o 822/87 olevassa 36 ja 39 artiklassa tarkoitettujen tislauksen käytön otto edellyttää yksityiskohtaista tietoa kustakin tuotantoyksiköstä, erityisesti tuotettujen, myytyjen tai ostettujen tuotteiden tuoteryhmien sekä viininviljelyalojen hehtaariuotoksen osalta,

tuotosta ja/tai viljelyalaa koskevat tiedot saattavat olla epätasällisiä, koska ilmoituksen tekijällä ei ole ollut käytössään tarvittavia keinoja niiden todentamiseksi; tämän vuoksi olisi kyseisten tapausten osalta säädettävä rangaistuksista, jotka mahdollistavat seuraamusten määräämisen sen mukaan, miten vakavia tehdyssä ilmoituksessa havaitut epätasällisyydet ovat,

tähän asti voimassa oleva järjestelmä ei mahdollista suhteellisuuden käsitteen soveltamista viininviljelijöiden tekemiin sellaisiin ilmoituksiin, jotka on tarkastustoimien yhteydessä todettu puutteellisiksi tai epätasällisiksi; sen vuoksi olisi sallittava sellaisten jäsenvaltioiden, joilla on käytössään täydellinen ja ajan tasalla oleva rekisteri, käyttää tarvittaessa sitä ja muuttaa rangaistusta tehdyn oikaisun perusteella,

ennakkoarvion laatiminen edellyttää, että jäsenvaltiot ovat arvioineet sadon ja varastot, ennen kuin tuottajat ja kauppiat tekevät ilmoituksensa,

on tarpeen, että käytettävissä on riittävä ja puolueetonta tietoa yhteisön viinimarkkinoiden tilanteesta ja kehitysnäkymistä, jotta yhteisestä markkinajärjestelystä annettuja säännöksiä voitaisiin soveltaa; on kuitenkin selvää, että jäsenvaltiot voivat määrätä kyseiset tiedot salassa pidettäväksi,

tietyissä jäsenvaltioissa viinien luokittelu tma-laatuviineiksi ja pöytäviineiksi suoritetaan kauan sato- ja tuotantoilmoituksen tekemiselle säädettyjen määräpäivien jälkeen; tämä tilanne johtaa siihen, että kun asetuksessa (ETY) N:o 822/87 säädetyt interventioimenpiteet käynnistetään, kyseisten jäsenvaltioiden tuottajat luokittelevat tuotantonsa sen mukaan, onko toteutettavista toimenpiteistä etua vai haittaa; tästä on vaarassa aiheutua vakavia markkinoiden hallinnan häiriöitä, mikä olisi näin ollen estettävä; tämän vuoksi on syytä säätää, että ainoastaan ilmoituksiin merkittävät pöytäviinimääriä koskevia tietoja voidaan käyttää minkä tahansa interventioimenpiteen toteuttamiseksi,

asianmukaista tietoa viinialan tuotannosta ja varastoista on nykyisin mahdollista saada ainoastaan asianomaisten

henkilöiden tekemien sato- ja varastoilmoitusten perusteella; tämän vuoksi on syytä toteuttaa asianmukaiset toimenpiteet sen takaamiseksi, että asianomaiset henkilöt tekevät mainitut ilmoitukset ja että nämä ovat täydellisiä ja tarkkoja, säätämällä seuraamuksista, joita sovelletaan, jos ilmoitukset jäävät tekemättä tai ne ovat vääriä tai vajavaisia; ilmoituksia koskevien tietojen käsittelyn helpottamiseksi olisi syytä pitää jokaisessa toimivaltaisessa hallinnollisessa yksikössä esitettyä ilmoitusta erillisenä muista saman tuottajan muissa jäsenvaltion hallinnollisissa yksiköissä mahdollisesti esittämistä ilmoituksista,

neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2392/86⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1549/95⁽⁴⁾, säädetään yhteisön viinitilarekisterin perustamisesta; olisi sallittava jäsenvaltioiden, joilla on täydellinen viinitilarekisteri, käyttää tiettyjä rekistrin tietoja, jos ne eivät käy ilmi ilmoituksesta, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viinin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

LUKU I

Satoilmoitukset

1 artikla

1. Viinirypäleitä tuottavat luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt taikka henkilöiden ryhmittymät, jotka korjaavat rypälesadon, jäljempänä 'sadonkorjaajat', tekevät vuosittain jäsenvaltioiden nimeämille toimivaltaisille viiranomaisille säädettyssä hallinnollisessa yksikössä satoilmoituksen, joka sisältää vähintään liitteen I taulukossa A ja tarvittaessa taulukossa A a mainitut tiedot.

Jäsenvaltiot voivat sallia tarvittaessa yhden ilmoituksen tekemisen tilaa kohden.

2. Satoilmoituksen tekemisestä vapautetaan kuitenkin:

- a) sadonkorjaajat, joiden viinirypäletuotanto on kokonaisuudessaan tarkoitettu sellaisenaan syötäväksi tai kuivattavaksi taikka jalostettavaksi suoraan rypäletäysmehuksi,
- b) sadonkorjaajat, joiden tiloilla on viiniköynnöstä alle 10 aaria ja joiden sadosta mitään osaa ei ole pidetty eikä pidetä kaupan missään muodossa,

⁽¹⁾ EYVL N:o L 381, 31.12.1981, s. 1

⁽²⁾ EYVL N:o L 232, 29.9.1995, s. 2

⁽³⁾ EYVL N:o L 208, 31.7.1986, s. 1

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 148, 30.6.1995, s. 37

c) sadonkorjaajat, joiden tiloilla on viiniköynnöstä alle 10 aaria ja jotka toimittavat korjaamansa tuotannon kokonaisuudessaan osuustoiminnalliseen viininvalmistamoon, jossa ne ovat jäseniä. Tällöin sadonkorjaajien on annettava osuustoiminnalliselle viininvalmistamolle toimitusilmoitus, jossa täsmennetään:

- i) viininviljelijän sukunimi, etunimi ja osoite,
- ii) toimitettu viinirypälemäärä,
- iii) kyseisen viinitilan pinta-ala ja sijainti:

Osuustoiminnallisen viininvalmistamon tai ryhmittymän on tarkastettava kyseisen ilmoituksen oikeellisuus käytävissään olevien tietojen perusteella.

3. Edellä 1 kohdan ensimmäisestä alakohdasta poiketen jäsenvaltiot voivat vapauttaa satoilmoitusten tekemisestä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 3 artiklan mukaisten velvoitteiden soveltamista:

- a) sadonkorjaajat, jotka jalostavat itse tai jalostuttavat omaan lukuunsa koko viinirypälesatonsa viiniksi,
- b) sadonkorjaajat, jotka ovat osakkaina tai jäseninä osuustoiminnallisessa viininvalmistamossa tai ryhmittymässä ja jotka toimittavat satonsa kokonaisuudessaan viinirypäleinä ja/tai rypälemehuna kyseiseen viininvalmistamoon tai kyseiselle ryhmittymälle.

2 artikla

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitettuun ilmoitukseen merkittävä ala on tuotannossa käytettävän viinitilan ala jäsenvaltion määrittelemässä hallinnollisessa yksikössä.

2. Edellä 1 artiklassa säädettyihin ilmoituksiin merkittävä tuotos hehtaaria kohden määritetään liitteen I kunkin taulukossa A esitetyn viinitilaluokan osalta laskemalla korjattujen viinirypäleiden kokonaismäärän ja niiden 1 kohdassa säädetyn alkuperäalan suhde.

Jäsenvaltioissa, joissa viininviljelyaloja ei ole jaoteltu ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin viinitilaluokkiin, satoilmoitukseen merkittävä hehtaari tuotos on kuitenkin ilmoituksen tekijän tilalta saatu keskituotos.

LUKU II

Tuotantoilmoitukset, käsittelyä ja/tai kaupan pitämistä koskevat ilmoitukset

3 artikla

1. Luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden taikka näiden ryhmittymien, mukaan lukien osuustoiminnalliset viininvalmistamot, jotka ovat meneillään olevana satovuonna tuottaneet viiniä ja/tai pitäneet 11 artiklan 1

kohdassa säädettyinä päivämäärinä hallussaan muita tuotteita kuin viiniä, on esitettävä vuosittain jäsenvaltioiden nimeämille toimivaltaisille viranomaisille tuotantoilmoitus, jossa on vähintään liitteen I taulukossa B esitetyt tiedot.

2. Jäsenvaltiot voivat määrätä, että luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden taikka näiden ryhmittymien, mukaan lukien osuustoiminnalliset viininvalmistamot, jotka ovat meneillään olevana viinivuonna ennen 11 artiklan 1 kohdassa säädettyä päivämäärää käsitelleet ja/tai pitäneet kaupan viiniä alemmaa jalostusastetta olevia tuotteita, on tehtävä toimivaltaisille viranomaisille käsittelyä ja/tai kaupan pitämistä koskeva ilmoitus, jossa on taulukossa B esitetyt tiedot.

3. Tuotantoilmoituksen tai tarvittaessa käsittelyä ja/tai kaupan pitämistä koskevan ilmoituksen tekemisestä vapautetaan kuitenkin 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen sadonkorjaajat, jotka valmistavat ostetuista tuotteista laitoksissaan vähemmän kuin 10 hehtolitraa viiniä, jota ei ole pidetty eikä pidetä kaupan missään muodossa.

Tuotantoilmoituksen tekemisestä vapautetaan osuustoiminnallisessa viininvalmistamossa jäseninä olevat sadonkorjaajat, joita ilmoitusvelvoitus koskee ja jotka toimittavat viinirypäletuotantonsa kokonaisuudessaan kyseiseen viininvalmistamoon, mutta varaavat itselleen mahdollisuuden valmistaa omaan kotikäyttöön vähemmän kuin 10 hehtolitraa viiniä.

4. Käytettäessä 1 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua mahdollisuutta on 1 kohdassa tarkoitettuun tuotantoilmoitukseen sisällytettävä kaikki kunkin sadonkorjaajan tilalta saadun hehtaari tuotoksen määrittämistä koskevat tiedot.

5. Jos luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt taikka näiden ryhmittymät ostavat viiniä alemmaa jalostusastetta olevia tuotteita, jotka ne luovuttavat viinintuottajille ennen 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja päivämääriä, jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta kyseisten viinintuottajien on mahdollista saada ne tiedot, jotka niiden on sisällytettävä 1 ja 2 kohdassa säädettyyn ilmoitukseen erityisesti käytettyjen tuotteiden hehtaari tuotoksen osalta.

4 artikla

Kolmansille osapuolille muita tuotteita kuin viiniä luovuttaneiden toimijoiden on ilmoitettava näiden tuotteiden vastaanottajille kirjallisesti jäsenvaltioiden vahvistamissa määräajoissa 1 ja 3 artiklassa tarkoitetuissa ilmoituksissaan esitetyt kyseisten tuotteiden tulokset hehtaaria kohden.

Näillä määräajoilla taataan, että tuotantoilmoituksen tekoon velvoitetut vastaanottajat saavat edellä mainitut tiedot hyvissä ajoin.

5 artikla

1. Poiketen siitä, mitä 3 ja 4 artiklassa säädetään sellaiset jäsenvaltiot, jotka ovat asetuksen (ETY) N:o 2392/86 mukaisesti laatineet vuosittain ajan tasalle saatetun viinitilarekisterin tai ottaneet käyttöön hallinnollisen vastaavan valvontavälineen, voivat vapauttaa mainituissa artikloissa tarkoitettut luonnolliset ja oikeushenkilöt, näiden henkilöiden ryhmittymät tai sadonkorjaajat tuotoksen ja/tai pinta-alan ilmoitusvelvollisuudesta.

Tässä tapauksessa jäsenvaltioiden nimeämät toimivaltaiset viranomaiset täydentävät itse mainituissa artikloissa tarkoitettut ilmoitukset merkitsemällä tuotoksen kyseisessä rekisterissä esitettyjen tietojen perusteella.

2. Sellaisten pöytäviinimäärien osalta, joiden tuotantoilmoitus ei sisällä saadun hehtaariuotoksen määrittämisen mahdollistavia tietoja, jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen arvioi erityisesti tuotoksen olemassa olevan ja vuosittain ajan tasalle saatetun viinitilarekisterin perusteella. Tuotos ei missään tapauksessa voi olla alhaisempi kuin sen alueen keskituotos, jolla viiniyttäminen on tehty.

LUKU III

Varastoilmoitukset*6 artikla*

1. Luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden taikka näiden ryhmittymien, yksityisiä kuluttajia ja vähittäiskauppiaita lukuun ottamatta, on tehtävä vuosittain jäsenvaltioiden nimeämille toimivaltaisille viranomaisille varastoilmoitus tiivistetystä rypälemehusta, puhdistetusta tiivistetystä rypälemehusta ja viineistä, jotka ovat niiden hallussa 31 päivänä elokuuta. Yhteisön viinituotteista ei kyseisessä ilmoituksessa kuitenkaan mainita niitä, jotka on tuotettu saman kalenterivuoden satona korjatuista viinirypäleistä.

Jäsenvaltiot, joiden viinintuotanto on enintään 25 000 hehtolittraa vuodessa, voivat kuitenkin vapauttaa muut pieniä varastoja hallussaan pitävät kauppiaat kuin vähittäiskauppiaat ensimmäisessä alakohdassa säädettyjen ilmoitusten tekemisestä, jos toimivaltaiset viranomaiset pystyvät toimittamaan komissiolle tilastollisen arvion mainituista jäsenvaltiossa hallussa pidetyistä varastoista.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuina vähittäiskauppiaina pidetään sellaisia luonnollisia henkilöitä ja oikeushenkilöitä tai näiden ryhmittymiä, joiden ammattimaisesti harjoittamaan kaupalliseen toimintaan kuuluu viinin myynti pieninä määrinä suoraan kuluttajalle, lukuun ottamatta niitä, jotka käyttävät viininvalmistamoita, joissa on mahdollista varastoida ja käsitellä suuria määriä viiniä.

Kukin jäsenvaltio määrittää ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut määrät ottaen erityisesti huomioon kaupan ja jakelun erityispiirteet.

3. Edellä 1 kohdassa säädettyyn ilmoitukseen on sisällytettävä vähintään liitteen I taulukon C tiedot.

LUKU IV

Yleiset säännökset*7 artikla*

Jäsenvaltioiden on laadittava ilmoitusten mallilomakkeet ja varmistettava, että nämä lomakkeet sisältävät ainakin taulukoissa A, A a, B ja C esitetyt tiedot.

Edellä tarkoitettujen lomakkeiden ei tarvitse sisältää nimenomaista viittausta pinta-alaan ja/tai hehtaariuotokseen, jos jäsenvaltion on mahdollista määrittää kyseinen tieto varmuudella muiden ilmoituksessa esitettyjen, erityisesti tilan tuotantoalaa ja kokonaissatoa koskevien, tietojen tai viinitilarekisterin tietojen perusteella.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen ilmoitusten tiedot kootaan yhteen kansallisella tasolla.

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki kyseisten ilmoitusten paikkansapitävyyden varmistamiseksi tarvittavat tarkastustoimenpiteet.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava kyseisistä toimenpiteistä komissiolle ja toimitettava sille ensimmäisen alakohdan mukaisesti laaditut mallilomakkeet.

8 artikla

Edellä 1, 3 ja 6 artiklassa säädettyjen ilmoitusten laatimiseksi 'muina viineinä' pidetään:

- yhtäältä sellaisista viinirypälajikkeista tuotettuja viinejä, joita ei ole merkitty komission asetuksen (ETY) N:o 3800/81 liitteenä olevaan viiniköynnöslajikkeiden luokitukseen viininvalmistukseen käytettävänä viinirypälajikkeina sen hallintoyksikön osalta, josta kyseiset viinirypäleet on korjattu,
- toisaalta sellaisista viinirypälajikkeista tuotettuja viinejä, jotka on merkitty asetuksen (ETY) N:o 3800/81 liitteenä olevaan viiniköynnöslajikkeiden luokitukseen saman hallintoyksikön osalta samanaikaisesti sekä viininvalmistukseen käytettävänä viinirypälajikkeina että tapauksen mukaan joko syötäväksi tarkoitettuina viinirypälajikkeina, kuivattavina viinirypälajikkeina tai viinistä tislattun alkoholijuoman valmistukseen käytettävänä viinirypälajikkeina.

Edellä 3 artiklassa tarkoitettujen ilmoitusten osalta pidetään ensimmäisen alakohdan b kohdassa tarkoitettuina muina viineinä kuitenkin yksinomaan viinejä, jotka on tarkoitettu alkuperänimityksellä varustetun viinistä tislattun alkoholijuoman valmistukseen tai asetuksessa (ETY) N:o 822/87 olevassa 36 artiklassa tarkoitettuun pakolliseen tislaukseen.

9 artikla

Edellä 1, 3 ja 6 artiklassa säädettyihin ilmoituksiin merkittävät tuotemäärät ilmaistaan viinihehtolitroina. Edellä 3 ja 4 artiklassa tarkoitetuissa ilmoituksissa esitettävät tiivistetyn rypälemehun ja puhdistetun tiivistetyn rypälemehun määrät ilmaistaan hehtolitroina näitä tuotteita.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin määrätä, että 1 artiklassa säädettyissä ilmoituksissa esitettävät määrät on ilmaistava hehtolitrojen asemesta desitonneina.

Muiden tuotteiden kuin viinin määrien muuntaminen viinihehtolitroiksi suoritetaan jäsenvaltioiden vahvistamien kerrointen avulla. Nämä kertoimet voidaan porrastaa tuotantoalueittain. Jäsenvaltioiden on toimitettava tiedot niistä komissiolle samanaikaisesti 15 artiklassa säädetyn yhteenvedon kanssa.

Edellä 3 artiklassa säädettyyn tuotantoilmoitukseen merkittävä viinimäärä on varsinaisen alkoholikäymisen tuloksena saatu kokonaismäärä mukaan lukien viinisakka.

10 artikla

Tämä asetus ei vaikuta säännöksiin, joita jäsenvaltiot ovat antaneet satoa, tuotantoa, käsittelyä tai kaupan pitämistä koskevien ilmoitusten ja varastoilmoitusten järjestelmästä, joka edellyttää vielä täydellisempien tietojen toimittamista erityisesti sen vuoksi, että se koskee 1, 3 ja 6 artiklassa säädettyjä laajempia henkilöryhmiä.

11 artikla

1. Edellä 1 ja 3 artiklassa tarkoitetut ilmoitukset on tehtävä viimeistään 10 päivänä joulukuuta. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin vahvistaa aiemman määräpäivän tai aiempia määräpäiviä. Lisäksi ne voivat vahvistaa päivämäärän, jona hallussa pidetyt määrät otetaan huomioon ilmoitusten laatimiseksi.

Viinivuoden 1996/1997 osalta ilmoitukset on kuitenkin tehtävä viimeistään 15 päivänä joulukuuta 1996.

2. Edellä 6 artiklassa säädetty ilmoitukset 31 päivänä elokuuta hallussa pidetyistä määristä on tehtävä viimeistään 7 päivänä syyskuuta.

LUKU V

Seuraamukset*12 artikla*

Sato-, tuotanto- ja varastoilmoitusten sekä kaupan pitämistä tai käsittelyä koskevien ilmoitusten tekemiseen velvoitetut henkilöt, jotka eivät ole tehneet näitä ilmoituksia 11 artiklassa säädettyinä määräpäivinä, on, lukuun

ottamatta ylivoimaista estettä, jätettävä asetuksen (ETY) N:o 822/87 32, 38, 41, 45 ja 46 artiklassa säädettyjen toimenpiteiden mukaisten etuuksien ulkopuolelle moneilään olevan ja seuraavan viinivuoden osalta.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen määräaikojen ylittämisestä enintään viidellä työpäivällä on kuitenkin seurauksena, että maksettavista tuen määristä vähennetään 15 prosenttia. Maksettaviin määriin tehtävä vähennys on 30 prosentin suuruinen, jos edellä mainitut määräajat ylitetään enintään kymmenellä työpäivällä.

13 artikla

1. Sato-, tuotanto- ja varastoilmoitusten sekä kaupan pitämistä tai käsittelyä koskevien ilmoitusten tekemiseen velvoitetut henkilöt, jotka ovat tehneet jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten vajavaisiksi tai virheelliseksi toteamia ilmoituksia, voivat päästä osallisiksi asetuksen (ETY) N:o 822/87 32, 38, 41, 45 ja 46 artiklassa säädettyjen toimenpiteiden mukaisista eduista ainoastaan, jos puuttuvat tai virheelliset tiedot eivät ole olennaisen tärkeitä kyseisten toimenpiteiden soveltamiseksi asianmukaisesti.

2. Jos 3 artiklassa tarkoitetut ilmoitukset koskevat pöytäviinin tuotantoa ja jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset ovat todenneet, ylivoimaista estettä lukuun ottamatta, ilmoitukset puutteelliseksi tai virheelliseksi, ja jos puuttuvat tai virheelliset tiedot ovat olennaisia 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden toteuttamiseksi asianmukaisesti ja virheet ovat sellaisia, joissa tuotokset aliarvioidaan, jäsenvaltion on sovellettava seuraavia seuraamuksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kansallisia seuraamuksia:

a) asetuksen (ETY) N:o 822/87 32, 45 ja 46 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden osalta tuista vähennetään suhteessa seuraavat määrät:

- todettua virhettä vastaava prosenttimäärä, jos tuotokseen virheen vuoksi tehtävä korjaus on pienempi tai yhtä suuri kuin 5 prosenttia,
- todettua virhettä vastaava prosenttimäärä kaksinkertaisena, jos tuotokseen kyseisen virheen vuoksi tehtävä korjaus on 5—20 prosentin suuruinen.

Kyseisiä tukia ei myönnetä, kuten ei myöskään seuraavan viinivuoden osalta päätettyjä tukia, jos tuotokseen kyseisten virheiden vuoksi tehtävä korjaus on suurempi kuin 20 prosenttia.

Jos ilmoituksessa todettu virhe on aiheutunut toisten sellaisten toimijoiden ja/tai jäsenten, joiden nimet esiintyvät säädettyissä asiakirjoissa, toimittamista tiedoista, joita ilmoittaja ei voi ennalta todentaa, hinnoista vähennetään ainoastaan tehdyn korjauksen suuruinen prosenttiosuus.

b) asetuksen (ETY) N:o 822/87 38 ja 41 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden osalta:

i) jos tislattavaksi toimitettua viiniä ei ole vielä maksettu, hinnasta, joka tislaajan on maksettava ilmoituksen tehneelle tuottajalle, vähennetään seuraavan suuruinen prosentuaalinen osuus:

- todettua virhettä vastaava prosenttimäärä, jos tuotokseen virheen vuoksi tehtävä korjaus on pienempi tai yhtä suuri kuin 5 prosenttia,
- todettua virhettä vastaava prosenttimäärä kaksinkertaisena, jos tuotokseen kyseisen virheen vuoksi tehtävä korjaus on 5—20 prosentin suuruinen.

Kyseistä hintaa ei makseta, kuten ei myöskään seuraavan viinivuoden osalta päätettyä hintaa, jos tuotokseen kyseisen virheen vuoksi tehtävä korjaus on suurempi kuin 20 prosenttia.

Jos ilmoituksessa todettu virhe on aiheutunut toisten sellaisten toimijoiden ja/tai jäsenten, joiden nimet esiintyvät säädetyissä asiakirjoissa, toimittamista tiedoista joita ilmoittaja ei voi ennalta todentaa, hinnoista vähennetään ainoastaan tehdyn korjauksen suuruinen prosenttiosuus.

Toimivaltaiset viranomaiset mukauttavat tislaajalle maksettavat tuet tuottajalle maksettavan hinnan perusteella.

ii) jos tislattavaksi toimitettu viini on jo maksettu, toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että tislaajien on perittävä ilmoituksen tehneiltä tuottajilta takaisin i alakohdassa tarkoitetut tuen määrät. Tislaajalle maksettava tuki mukautetaan suhteessa tuottajalle maksettavan lopullisen hinnan perusteella.

c) Jos tämän asetuksen 5 artiklan 2 kohtaa sovelletaan, edellä tarkoitetun tuotoksen virheen vuoksi tehdyn korjauksen soveltamisesta johtuva asetuksen (ETY) N:o 822/87 39 artiklassa säädettyyn pakolliseen tislaukseen toimitettavan tuotannon määrään lisätään 20 prosenttia.

3. Jos 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut tuet on jo maksettu, toimivaltaiset viranomaiset perivät takaisin jäsenvaltiossa tuen ylittävän määrän korkoineen, jotka niille ovat kasvaneet kyseisen tuen maksupäivästä sen takaisin perintäpäivään;

saadun tuen ennakon mahdollisesti ylittävä määrä on palautettava alaa koskevien määräysten mukaisesti toimivaltaiselle viranomaiselle korkoineen, jotka sille ovat kasvaneet jäsenvaltiossa ennakon maksupäivästä sen takaisin perintäpäivään.

LUKU VI

Jäsenvaltioiden toimitettavat tiedot

14 artikla

1. Jäsenvaltioiden on arvioitava alueellaan ennakoitavissa oleva pöytäviinien, tma-laatuviinien ja muiden

viinien tuotanto kunkin viinivuoden alussa. Niiden on ilmoitettava komissiolle ennen 20 päivää syyskuuta tämän arvioinnin tulokset.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissille korjatut viini-tuotantoarviot ennen 15 päivää lokakuuta ja ennen 15 päivää marraskuuta.

2. Jäsenvaltioiden on arvioitava alueellaan tuotettujen pöytäviinien tuotos hehtaaria kohden.

Niiden on ilmoitettava komissiolle ennen 15 päivää helmikuuta tämän arvioinnin tulokset seuraavien tuotoluokkien mukaan:

- enintään 45 hehtolittraa hehtaaria kohden,
- enemmän kuin 45 hehtolittraa hehtaaria kohden, mutta enintään 70 hehtolittraa hehtaaria kohden,
- enemmän kuin 70 hehtolittraa hehtaaria kohden, mutta enintään 90 hehtolittraa hehtaaria kohden,
- enemmän kuin 90 hehtolittraa hehtaaria kohden, mutta enintään 110 hehtolittraa hehtaaria kohden,
- enemmän kuin 110 hehtolittraa hehtaaria kohden, mutta enintään 140 hehtolittraa hehtaaria kohden,
- enemmän kuin 140 hehtolittraa hehtaaria kohden, mutta enintään 200 hehtolittraa hehtaaria kohden,
- enemmän kuin 200 hehtolittraa hehtaaria kohden.

15 artikla

1. Yhteenveto 1 ja 3 artiklassa säädetyistä ilmoituksista on toimitettava komissiolle liitteen I taulukon D mukaisessa muodossa viimeistään 15 päivänä helmikuuta.

2. Yhteenveto 6 artiklassa säädetyistä ilmoituksista on toimitettava komissiolle ennen 30 päivää marraskuuta liitteen I taulukon E mukaisessa muodossa.

16 artikla

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikista tärkeistä uusista seikoista, jotka saattavat merkittävästi muuttaa kuluneiden vuosien lopullisten tietojen perusteella tehtyä saatavuutta ja käyttöä koskevaa arviota.

LUKU VII

Loppusäännökset

17 artikla

Kumotaan asetus (ETY) N:o 3929/87.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen, ja ne luetaan liitteessä II esitetyn vastaavuustaulukon mukaisesti.

18 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä heinäkuuta 1996.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE I

TAULUKKO A

VIINIRYPÄLESATOILMOITUS

A. Ilmoituksen tekijän tiedot

Nimi tai toimimi:

Osoite:

B. Tilaa koskevat tiedot

Sijaintipaikka:

Osoite:

Hyödynnetty viiniviljelyala (ha):

C. Viinirypäletuotantoa koskevat tiedot

Viinitalohokka	Tuotannossa käytetty ala (ha)	Korjatujen viinirypäleiden määrä		Vastava hehtaantuotos (hl/ha tai 100 kg/ha)	Viinirypäleiden (hl) käyttöarkeutus				Muut käyttö-tarkoitukset (1)	
		hl tai 100 kg/ha			toimitettu osuustoiminnalliseen viinivalmistamoon (1)		myyty viinivalmistajalle (1)			
		punainen/rosee	valkoinen		viinirypäleinä	rypälemehuna	viinirypäleinä	rypälemehuna		punainen/rosee
1. Pöytäviinejä, mukaan lukien asetuksen (ETY) N:o 822/87 72 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja viinejä tuottava viinitila										
2. Tma-laatuviinejä tuottava viinitila										
3. Muita viinejä, a) mukaan lukien muista kuin viinivalmistukseen käytettävistä viinirypälelajikkeista tuotettuja viinejä tuottava viinitila b) mukaan lukien samantapaisesti sekä viinivalmistukseen käytettäväksi että muihin tarkoituksiin käytettäväksi luokitelluista lajikkeista tuotettuja viinejä tuottava viinitila										

(1) Osuustoiminnalliseen viinivalmistamoon toimitetut tai viinivalmistajalle myydyt viinirypälemäärät ilmoitetaan kokonaismäärinä. Kysyvät toimitukset tai myynti eritellään yksityiskohtaisesti taulukossa A a.

(2) Sellaisenaan syötäväksi tai kuivattaviksi, suoraan rypäletäysmeksi jalostettaviksi, tiivistetyn rypälemehun tai puhdistetun tiivistetyn rypälemehun valmistukseen tarkoitettujen viinirypäleiden

TAULUKKO A a⁽¹⁾

VIINIRYPÄLESATOILMOITUS

Vastaanottajat	Viinivalmistajalle myydyt tai osuustoiminnalliseen viinivalmistamoon toimitetut tuotteet (hl tai 100 kg)									
	Pöytäviinin valmistukseen käytettävät viinirypäleet ja/tai rypälemehu				Tma-laatuviinin valmistukseen käytettävät viinirypäleet ja/tai rypälemehu		Syötäväksi tarkoitettut viinirypäleet ja/tai rypälemehu		Monikäyttöisistä lajikkeista tuotetut viinirypäleet ja/tai rypälemehu	
	punainen		valkoinen		punainen	valkoinen	punainen	valkoinen	punainen	valkoinen
	A ⁽²⁾	B ⁽²⁾	A ⁽²⁾	B ⁽²⁾						
1.										
2.										
3.										
4.										

⁽¹⁾ Tämä taulukko koskee ennen tuotantoilmoitusta myytyjä tai toimitettuja tuotteita.⁽²⁾ A = asetuksen (ETY) N:o 822/87 72 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut viinit⁽²⁾ B = muut

TAULUKKO B

TUOTANTOILMOITUS (*)

A. Ilmoituksen tekijän tiedot

Nimi tai toiminimi:

Osoite:

B. Tuotteiden hallussapitopaikka

Käytettyjen tuotteiden tuoteryhmä (*)	Tavarantoimittajien nimet ja osoitteet ja toimitus-asiakirjaa (DA tai muu) koskeva viite	Viinitilan tuotannossa käytetty ala, jolta käytetyt tuotteet ovat peräisin	Käytettyjen tuotteiden tuotos hehtaaria kohden	Viinirypäleitä (100 kg)	Tuotetut viinit viinivuoden alusta alkaen sekä 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistettuna päivänä hallussa pidetyt muut tuotteet kuin viinit (h)				Muut viinit ja muut tuotteet kuin viinit				Muut tuotteet (*)			
					Pöytäviinit		Tm-laatuviinit		8 artiklan ensimmäisessä luettelukohdassa tarkoitettut viinit		8 artiklan toisessa luettelukohdassa tarkoitettut viinit					
					rypälemehua (*)	viinejä (*) josta asetuksen (ETY) N:o 822/87 72 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja viinejä	rypälemehua (*)	viinejä (*)	rypälemehua (*)	viinejä (*)	rypälemehua (*)	viinejä (*)				
					P	V	P	V	P	V	P	V	P	V		

(*) Osuustoiminnallisten viininvalmistajien osalla luetteloidaan erikseen jäsenet, jotka toimittavat koko satonsa niihin, ja muut jäsenet.

(*) Viinirypäleet, rypälemehu (tiivistetty rypälemehu, puhdistettu tiivistetty rypälemehu, osittain käynyt rypälemehu), vielä käymistilassa olevat uudet viinit

(*) Myös osittain käynyt rypälemehu

(*) Myös vielä käymistilassa olevat uudet viinit

(*) Tämän osakkeen alla ilmoitetaan kaikki muut kuin edellisissä sarakkeissa ilmoitetut viinivuoden tuotteet samoin kuin ilmoitusajankohdalla hallussa pidetty tiivistetty rypälemehu ja puhdistettu tiivistetty rypälemehu. Määrät esitetään tuoteryhmittäin.

TAULUKKO C

ILMOITUS VIINI- JA RYPÄLEMEHUVARASTOSTA 31 PÄIVÄNÄ ELOKUUTA 19...

Nimi tai toimimi:

Osoite:

Tuotteen hallussapitopaikka:

(hl)

	Tuoteryhmä	Varaston kokonaisuusmäärä	josta puna- ja rosceviinijä	josta valkoviinijä	Huomautuksia
Viinit	1. Tuotantovarasto a) pöytäviinit josta asetuksen (ETY) N:o 822/87 72 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja viinejä b) tma-laatuviinit c) muut viinit				
	2. Myyntivarasto a) yhteisöstä peräisin olevat viinit — pöytäviinit — josta asetuksen (ETY) N:o 822/87 72 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja viinejä — tma-laatuviinit b) kolmansista maista peräisin olevat viinit				
	Yhteensä				
Rypälemehu	1. Tuotantovarasto a) tiivistetty rypälemehu b) puhdistettu tiivistetty rypälemehu				
	2. Myyntivarasto a) tiivistetty rypälemehu b) puhdistettu tiivistetty rypälemehu				
	Yhteensä				

TAULUKKO D

VIINIALAN LOPULLISET SATOTULOKSET

Maa:

Vuodet: 19.. — 19..

(Viinivuosi: 1 päivästä syyskuuta 31 päivään elokuuta)

(1 000 hl)

Tuoteryhmä	Kokonais- määrä	josta puna- ja rosee- viinejä	josta valkoviinejä	Huomautuksia
Pöytäviinit josta asetuksen (ETY) N:o 822/87 72 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja viinejä				
Tma-laatuviinit				
Muut viinit				
Yhteensä				
Tiivistetty rypälemehu				
Puhdistettu tiivistetty rypälemehu				
Yhteensä				

TAULUKKO B

ILMOITUS VIINI- JA RYPÄLEMEHUVARASTOSTA 31 PÄIVÄNÄ ELOKUUTA 19...

Maa:

Vuodet 19... — 19...

(Viinivuosi: 1 päivästä syyskuuta 31 päivään elokuuta)

(1 000 hl)

	Tuoteryhmä	Varaston kokonaismäärä	josta puna- ja roseeviinisiä	josta valkoviinisiä	Huomautuksia
Viinit					
	1. Tuotantovarasto				
	a) pöytäviinit				
	josta asetuksen (ETY) N:o 822/87 72 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja viinejä				
	b) tma-laatuviinit				
	c) muut viinit				
	Yhteensä				
	2. Myyntivarasto				
	a) yhteisöstä peräisin olevat viinit				
	— pöytäviinit				
	— josta asetuksen (ETY) N:o 822/87 72 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja viinejä				
	— tma-laatuviinit				
	b) kolmansista maista peräisin olevat viinit				
	Yhteensä				
	3. Yhteenveto (1 + 2)				
Rypälemehu					
	1. Tuotantovarasto				
	a) tiivistetty rypälemehu				
	b) puhdistettu tiivistetty rypälemehu				
	Yhteensä				
	2. Myyntivarasto				
	a) tiivistetty rypälemehu				
	b) puhdistettu tiivistetty rypälemehu				
	Yhteensä				
	3. Yhteenveto (1 + 2)				

LIITE II

VASTAAVUUSTAULUKKO

Asetus (ETY) N:o 3929/87	Tämä asetys
1 artikla	1 artikla
12 art. 1 ja 2 kohta	2 artikla
2 art. 1 kohta	3 art. 1 kohta
2 art. 2 kohta	3 art. 4 kohta
2 art. 3 kohta	3 art. 5 kohta
3 artikla	4 artikla
12 art. 3 kohta	5 artikla
4 artikla	6 artikla
7 artikla	7 artikla
14 artikla	8 artikla
13 artikla	9 artikla
15 artikla	10 artikla
5 artikla	11 artikla
11 artikla	12 artikla
11 a artikla	13 artikla
6 artikla	14 artikla
8 artikla	15 artikla
9 artikla	16 artikla
10 artikla	—
17 artikla	17 artikla
18 artikla	18 artikla
Liite I	Liite I
Liite II	Liite II
Liite III	Liite III

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1295/96,
annettu 4 päivänä heinäkuuta 1996,
tietyjen sokerialan tuotteiden edustavien hintojen ja tuonnissa sovellettavien
lisätullien muuttamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1981 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1785/81⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1126/96⁽²⁾,

ottaa huomioon muiden sokerialan tuotteiden kuin melassin tuonnissa sovellettavista yksityiskohtaisista säännöistä 23 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1423/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1127/96⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 1 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan ja 3 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo, että

valkoisen sokerin, raakasokerin ja tiettyjen siirappien edustavien hintojen ja niiden tuonnissa sovellettavien lisätullien määrät vahvistetaan komission asetuksessa (EY)

N:o 1195/96⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1270/96⁽⁶⁾, ja

asetuksessa (EY) N:o 1423/95 mainittujen sääntöjen soveltamisesta komission käytettävissä oleviin tietoihin seuraa, että mainitut, tällä hetkellä voimassa olevat määrät olisi vahvistettava tämän asetuksen liitteen mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1423/95 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden edustavat hinnat ja niiden tuonnissa sovellettavat lisätullit vahvistetaan liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä heinäkuuta 1996.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä heinäkuuta 1996.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL N:o L 177, 1.7.1981, s. 4

⁽²⁾ EYVL N:o L 150, 25.6.1996, s. 3

⁽³⁾ EYVL N:o L 141, 24.6.1995, s. 16

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 150, 25.6.1996, s. 12

⁽⁵⁾ EYVL N:o L 161, 29.6.1996, s. 3

⁽⁶⁾ EYVL N:o L 163, 2.7.1996, s. 38

LIITE

valkoisen sokerin, raakasokerin ja CN-koodiin 1702 90 99 kuuluvien tuotteiden edustavien hintojen ja tuonnissa sovellettavien lisätullien muuttamisesta 4 päivänä heinäkuuta 1996 annettuun komission asetukseen

(euina)

CN-koodi	Edustava hinta 100 kilogrammalta kyseistä tuotetta	Lisätulli 100 kilogrammalta kyseistä tuotetta
1701 11 10 ⁽¹⁾	24,82	3,89
1701 11 90 ⁽¹⁾	24,82	9,12
1701 12 10 ⁽¹⁾	24,82	3,71
1701 12 90 ⁽¹⁾	24,82	8,69
1701 91 00 ⁽²⁾	31,10	9,68
1701 99 10 ⁽²⁾	31,10	5,16
1701 99 90 ⁽²⁾	31,10	5,16
1702 90 99 ⁽³⁾	0,31	0,34

⁽¹⁾ Vahvistetaan neuvoston asetuksen (ETY) N:o 431/68 (EYVL N:o L 89, 10.4.1968, s. 3), sellaisena kuin se on muutettuna, 1 artiklassa määritellylle vakiolaadulle.

⁽²⁾ Vahvistetaan neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/72 (EYVL N:o L 94, 21.4.1972, s. 1) 1 artiklassa määritellylle vakiolaadulle.

⁽³⁾ Vahvistetaan 1 prosentin sakkaroosipitoisuutta kohden.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1296/96,
annettu 4 päivänä heinäkuuta 1996,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan
määrittämiseksi

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2933/95⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon yhteisessä maatalouspolitiikassa sovellettavista laskentayksiköistä ja muuntokursseista 28 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3813/92⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 150/95⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 3 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo, että

asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kieroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten

mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta, ja

edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitellylle tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitettujen tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä heinäkuuta 1996.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä heinäkuuta 1996.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL N:o L 337, 24.12.1994, s. 66

⁽²⁾ EYVL N:o L 307, 20.12.1995, s. 21

⁽³⁾ EYVL N:o L 387, 31.12.1992, s. 1

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 22, 31.1.1995, s. 1

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi
4 päivänä heinäkuuta 1996 annettuun komission asetukseen

(ecua/100 kg)			(ecua/100 kg)			
CN-koodi	Kolmannen maan koodi (1)	Tuonnin kiinteä arvo	CN-koodi	Kolmannen maan koodi (1)	Tuonnin kiinteä arvo	
0702 00 35	052	78,1		508	84,1	
	060	80,2		512	73,0	
	064	70,8		524	75,6	
	066	60,1		528	75,5	
	068	62,3		624	86,5	
	204	86,8		728	107,3	
	208	44,0		800	78,0	
	212	97,5		804	100,5	
	624	95,8		999	81,6	
	999	75,1		0808 20 47	039	104,1
	ex 0707 00 25	052		75,8	052	138,2
		053		156,2	064	72,5
		060		61,0	388	103,6
066		53,8	400	70,4		
068		69,1	512	106,7		
204		144,3	528	131,4		
624		87,1	624	79,0		
999		92,5	728	115,4		
0709 90 77		052	65,9	800	55,8	
		204	77,5	804	73,0	
	412	54,2	999	95,5		
	624	151,9	0809 10 40	052	144,4	
0805 30 30	999	87,4	061	51,3		
	052	130,3	064	105,3		
	204	88,8	400	338,0		
	220	74,0	999	159,7		
	388	74,8	0809 20 49	052	192,6	
	400	68,2	061	182,0		
	512	54,8	064	150,7		
	520	66,5	066	81,6		
	524	62,9	068	258,3		
	528	69,3	400	201,6		
	600	84,0	600	94,9		
	624	48,9	616	77,1		
	999	74,8	624	152,2		
0808 10 71, 0808 10 73, 0808 10 79	039	108,9	676	166,2		
	052	64,0	999	155,7		
	064	78,6	0809 30 31, 0809 30 39	052	63,1	
	284	72,1	220	121,8		
	388	89,4	624	106,8		
	400	75,6	999	97,2		
	404	63,6	0809 40 30	052	73,2	
	416	72,7	064	64,4		
			066	84,9		
			068	61,2		
		400	143,5			
		624	103,0			
		676	68,6			
		999	85,5			

(1) Komission asetuksessa (EY) N:o 68/96 (EYVL N:o L 14, 19.1.1996, s. 16) vahvistettu maanimikkeistä. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1297/96,

annettu 4 päivänä heinäkuuta 1996,

viljojen sekä vehnän ja rukiin hienojen jauhojen, rouheiden ja karkeiden jauhojen
vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo, että

asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan mukaan mainitun asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinahintojen tai -noteerausten ja kyseisten tuotteiden yhteisön hintojen välinen erotus voidaan korvata vientituella,

tuet on vahvistettava ottaen huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 95/96⁽⁴⁾, 1 artiklassa tarkoitettut tekijät,

vehnän ja rukiin hienoihin jauhoihin, rouheisiin ja karkeisiin jauhoihin sovellettava tuki on laskettava ottaen huomioon kyseisten tuotteiden valmistukseen tarvittava viljamäärä; nämä määrät vahvistetaan asetuksessa (EY) N:o 1501/95,

400 000 tonnia vehnäjauhoja on mahdollista viedä tiettyihin määräraippaikkoihin; on aiheellista käyttää komission asetuksen (EY) N:o 1162/95⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1029/96⁽⁶⁾, 7

artiklan 4 kohdassa säädettyä menettelyä; tämä menettely olisi otettava huomioon tukia vahvistettaessa,

maailmanmarkkinatilanne tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset voivat edellyttää tiettyjen tuotteiden tuen eriyttämistä niiden määräraipan mukaan,

tuki on vahvistettava kerran kuukaudessa, sitä voidaan muuttaa muuna aikana,

näiden yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamisesta vilja-alan nykyiseen markkinatilanteeseen ja erityisesti näiden tuotteiden noteerauksiin ja hintoihin yhteisössä ja maailmanmarkkinoilla seuraa, että tuki olisi vahvistettava liitteessä mainitun suuruisiksi,

neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 990/93⁽⁷⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1380/95⁽⁸⁾, kielletään Euroopan yhteisön ja Jugoslavian liittotasavallan (Serbia ja Montenegro) välinen kauppa; tätä kieltoa ei sovelleta tiettyihin tapauksiin, jotka luetellaan tyhjentävästi asetuksen 2, 4, 5 ja 7 artiklassa sekä neuvoston asetuksessa (EY) N:o 462/96⁽⁹⁾; tämä olisi otettava huomioon tukia vahvistettaessa, ja

tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklan a, b ja c kohdassa tarkoitettujen sellaisenaan vietävien tuotteiden, maltaita lukuun ottamatta, vientituet vahvistetaan liitteessä mainitun suuruisiksi.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä heinäkuuta 1996.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä heinäkuuta 1996.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

(¹) EYVL N:o L 181, 1.7.1992, s. 21
 (²) EYVL N:o L 126, 24.5.1996, s. 37
 (³) EYVL N:o L 147, 30.6.1995, s. 7
 (⁴) EYVL N:o L 18, 24.1.1996, s. 10
 (⁵) EYVL N:o L 117, 24.5.1995, s. 2
 (⁶) EYVL N:o L 137, 8.6.1996, s. 1

(⁷) EYVL N:o L 102, 28.4.1993, s. 14
 (⁸) EYVL N:o L 138, 21.6.1995, s. 1
 (⁹) EYVL N:o L 65, 15.3.1996, s. 1

LIITE

viljojen sekä vehnän ja rukiin hienojen jauhojen, rouheiden ja karkeiden jauhojen vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta 4 päivänä heinäkuuta 1996 annettuun komission asetukseen

(ecua/t)			(ecua/t)		
Tuotekoodi	Määräpaikka (1)	Tuen määrä (2)	Tuotekoodi	Määräpaikka (1)	Tuen määrä (2)
0709 90 60 000	—	—	1101 00 11 000	—	—
0712 90 19 000	—	—	1101 00 15 100	01	0 (3)
1001 10 00 200	—	—	1101 00 15 130	01	0 (3)
1001 10 00 400	—	—	1101 00 15 150	—	—
1001 90 91 000	—	—	1101 00 15 170	—	—
1001 90 99 000	—	—	1101 00 15 180	—	—
1002 00 00 000	01	0	1101 00 15 190	—	—
1003 00 10 000	—	—	1101 00 90 000	—	—
1003 00 90 000	—	—	1102 10 00 500	01	45,00
1004 00 00 200	—	—	1102 10 00 700	—	—
1004 00 00 400	—	—	1102 10 00 900	—	—
1005 10 90 000	—	—	1103 11 10 200	01	0 (3)
1005 90 00 000	—	—	1103 11 10 400	—	— (3)
1007 00 90 000	—	—	1103 11 10 900	—	—
1008 20 00 000	—	—	1103 11 90 200	—	— (3)
			1103 11 90 800	—	—

(1) Määräpaikat ovat:

01 kaikki kolmannet maat.

(2) Jugoslavian liittotasavaltaan (Serbia ja Montenegro) suuntautuvaan vientiin myönnetään tukea ainoastaan asetuksissa (ETY) N:o 990/93, sellaisena kuin se on muutettuna, ja (EY) N:o 462/96 säädetyin edellytyksin.

(3) Tukea ei myönnetä, jos tuote sisältää puristettua jauhoa.

(4) Asetuksen (EY) N:o 1162/95 7 artiklan 4 kohdassa säädetyin menettelyn mukaisesti vahvistettu tuki 400 000 tonnille kolmansiin maihin vietävää tavallista vehnää.

Huom. Alueet määritellään komission asetuksessa (ETY) N:o 2145/92, sellaisena kuin se on muutettuna, (EYVL N:o L 214, 30.7.1992, s. 20).

**KOMISSION ASETUS (ETY) N:o 1298/96,
annettu 4 päivänä heinäkuuta 1996,
viljojen tukeen sovellettavan korjauskertoimen vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 8 kohdan,

sekä katsoo, että

asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan 8 kohdan nojalla lupahakemuksen jättöpäivänä sovellettavaa vientitukea on sovellettava hakemuksesta tämän luvan voimassaoloaikana toteutuvaan vientiin; tässä tapauksessa tukeen on sovellettava korjauskerrointa,

neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1501/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 95/96⁽⁴⁾, sallitaan asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja tuotteita koskevan korjauskertoimen vahvistaminen; tämä kerroin on laskettava ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa esitetyt tekijät,

maailmanmarkkinatilanne tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset voivat edellyttää korjauskertoimen eriyttämistä määräpaikan mukaan,

korjauskerroin ja tuki on vahvistettava samaa menettelyä noudattaen; kerrointa voidaan muuttaa kahden vahvistamisen välisenä aikana,

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä heinäkuuta 1996.

neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3813/92⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 150/95⁽⁶⁾, 1 artiklassa määriteltyjä edustavia markkinakursseja käytetään kolmannen maan valuuttana ilmoitetun määrän muuntamiseen ja niiden perusteella määritetään jäsenvaltioiden valuuttojen maatalouden muuntokurssit; muuntokurssien vahvistamista ja soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan komission asetuksessa (ETY) N:o 1068/93⁽⁷⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1164/96⁽⁸⁾,

edellä mainituista säännöksistä seuraa, että korjauskerroin on vahvistettava tämän asetuksen liitteen mukaisesti, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden, lukuun ottamatta maltaita, ennakolta vahvistettuihin vientitukiin sovellettava korjauskerroin vahvistetaan liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä heinäkuuta 1996.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL N:o L 181, 1.7.1992, s. 21

⁽²⁾ EYVL N:o L 126, 24.5.1996, s. 37

⁽³⁾ EYVL N:o L 147, 30.6.1995, s. 7

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 18, 24.1.1996, s. 10

⁽⁵⁾ EYVL N:o L 387, 31.12.1992, s. 1

⁽⁶⁾ EYVL N:o L 22, 31.1.1995, s. 1

⁽⁷⁾ EYVL N:o L 108, 1.5.1993, s. 106

⁽⁸⁾ EYVL N:o L 153, 27.6.1996, s. 41

LIITE

viljojen tukeen sovellettavan korjauskertoimen vahvistamisesta 4 päivänä heinäkuuta 1996
annettuun komission asetukseen

Tuotekoodi	Määräpaikka (1)	(ecua/t)						
		Kuluva 7	1. jakso 8	2. jakso 9	3. jakso 10	4. jakso 11	5. jakso 12	6. jakso 1
0709 90 60 000	—	—	—	—	—	—	—	—
0712 90 19 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 200	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 400	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 91 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 99 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1002 00 00 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1003 00 10 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1003 00 90 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1004 00 00 200	—	—	—	—	—	—	—	—
1004 00 00 400	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 10 90 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 90 00 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1007 00 90 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1008 20 00 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 11 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 15 100	01	0	- 1,78	- 3,56	- 5,34	- 7,12	—	—
1101 00 15 130	01	0	- 1,66	- 3,32	- 4,98	- 6,64	—	—
1101 00 15 150	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 15 170	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 15 180	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 15 190	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 90 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 500	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 700	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 200	01	0	- 1,95	- 3,90	- 5,85	- 7,80	—	—
1103 11 10 400	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 90 200	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 90 800	—	—	—	—	—	—	—	—

(1) Määräpaikat ovat:

01 kaikki kolmannet maat.

Huom. Alueet määritellään komission asetuksessa (ETY) N:o 2145/92, sellaisena kuin se on muutettuna (EYVL N:o L 214, 30.7.1992, s. 20).

OIKAISUJA

Oikaistaan komission asetus (EY) N:o 1032/96, annettu 7 päivänä kesäkuuta 1996, tiettyjen peltokasvien viimeisen kylvöpäivän siirtämisestä tietyillä alueilla markkinointivuoden 1996/97 osalta

(Euroopan yhteisöjen virallinen lehti N:o L 137, 8. kesäkuuta 1996)

Sivu 9, liite, sarake "Alue" ("Soija", "Italia"):

Lisätään nimen "Asti" jälkeen "Biella";

nimen "Gorizia" jälkeen "Lodi";

nimen "Venetsia" jälkeen "Verbano-Cusio-Ossola".
